

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 13. september 2007**

Torsdag den 13. september 2007 kl. 17.30**Dagsorden:**

- 359/07 Informationskampagne for børn og unge om deres rettigheder, klagemuligheder og muligheder for at få indflydelse på kommunens udvikling og politik
 - 397/07 Etablering af et 6. borgerservicecenter
 - 386/07 Årsberetning om IT-sikkerhed for 2006
 - 377/07 Tilsynsredegørelser for 2006
 - 379/07 Initiativer på handicapområdet med henblik på at imødegå udgiftspres
 - 382/07 Redegørelse på specialområdet
 - 376/07 Østerbro Stadion - etablering af servicefaciliteter m.v. samt godkendelse af grundlejeaftale med KIF (Københavns Idrætsforening)
 - 380/07 Helhedsplan for Gyldenrisparken
 - 381/07 Helhedsplan for Hornemanns Vænge
 - 387/07 Helhedsplan for Husum
 - 388/07 Helhedsplan for Ragnhildgade
 - 389/07 Helhedsplan for Sjælør Boulevard
 - 390/07 Helhedsplan for Titanparken projekt "Jobholdet"
 - 391/07 Helhedsplan for AAB afd. 58 - projekt brobygning
 - 375/07 Lokalplan "Skjulhøj Allé" - endelig vedtagelse
 - 385/07 Vejnavngivning
 - 398/07 Gennemførelse af øget vejvedligehold i 2007
 - 361/07 Medlemsforslag om lønløft til offentlige ansatte
 - 366/07 Medlemsforslag til indmeldelse af Københavns Kommune i organisationen 'Mayors for Peace'
 - 394/07 Medlemsforslag om køb af sti til daginstitutionens legeplads
 - 393/07 Medlemsforslag om at Borgerrepræsentationen forkaster Socialudvalgets besparelsesforslag om udhuling af køb/salg budgettet
 - 395/07 Medlemsforslag om at Borgerrepræsentationen forkaster Socialudvalgets besparelsesforslag om at lukke Projekt Sokkelundlille
 - 396/07 Medlemsforslag om at Borgerrepræsentationen forkaster Socialudvalgets besparelsesforslag om nedlæggelse af Vesterbroprojektet
 - 399/07 Erstatning for tabt arbejdsfortjeneste og udgiftsgodtgørelse
 - 407/07 Røkeri i udvalg
 - 408/07 Røkeri i udvalg
 - 409/07 Røkeri i udvalg
 - 400/07 Leje af lokaler
-

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): God aften. Mødet er åbnet.

Jeg har modtaget afbud fra Khaled Mustapha, der er syg, fra Lotte Thiim Bertelsen, der er arbejdsmæssigt forhindret, og også afbud fra Thor Buch Grønlykke og Mogens Lønborg.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 13. september 2007

Enhedslisten har bedt om, at der indkaldes en stedfortræder for Khaled Mustapha, men det har ikke været muligt for sekretariatet at komme i kontakt med rette stedfortræder for Khaled Mustapha.

Der er til mødet i aften udsendt en dagsorden på i alt 25 sager, og der er en sag, der skal behandles for lukkede døre.

Sundheds- og omsorgsforvaltningen har bedt om, at sag nr. 25, der skal behandles for lukkede døre, tages af dagsordenen, idet Københavns Ejendomme ikke har haft lejlighed til at afgive en erklæring til brug for behandlingen i aften.

Så har jeg modtaget 4 sager til behandling uden for dagsordenen. Sagerne vedrører indkaldelse af stedfortræder og rokeringer i udvalg og de kan optages på dagsordenen efter forsamlingens godkendelse.

Jeg vil foreslå, at sagerne 8-14, der omhandler helhedsplaner, behandles under ét, evt. afstemninger afholdes hver for sig.

Er der bemærkninger til dagsordenen? (*Ophold*). Det er ikke tilfældet. Der ligger i øvrigt en revideret dagsorden på pladserne, men så er dagsordenen godkendt.

1) BR 406/ 07. Indkaldelse af stedfortræder

1. Godkendelse i henhold til lov om kommunernes styrelse § 15, stk. 2, af formandens indkaldelse af stedfortræder for Wallait Khan (løsgænger), der på grund af sygdom vil være forhindret i at deltage i forsamlingens møder fra den 13. september 2007 og indtil videre (dog forventet mindst en måned). 1. stedfortræder Lars Dueholm (V) indkaldes.

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Så tager vi Lars Dueholm ind. Og vi byder endnu en gang velkommen til Lars Dueholm.

(Forsamlingen rejste sig)

2) BR 359/07. Informationskampagne for børn og unge om deres rettigheder, klagemuligheder og muligheder for at få indflydelse på kommunens udvikling og politik

Indstilling om,

1. at forslaget om iværksættelse af en informationskampagne for børn og unge indgår i budgetforhandlingerne for budget 2008.

(Økonomiudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

3) BR 397/07. Etablering af et 6. borgerservicecenter

Indstilling om,

1. at beslutningen om etablering af 10 borgerservicecentre ændres til etablering af 6 borgerservicecentre (BR 32/06),

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 13. september 2007**

2. at etablering af et 6. borgerservicecenter mhp. at langt de fleste københavnere max. får 3 km til Københavns Borgerservice godkendes, samt
3. at forslaget om etablering af et 6. borgerservicecenter indgår i budgetforhandlingerne for budget 2008.
(Økonomiudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.
=====**4) BR 386/07. Årsberetning om it-sikkerhed for 2006**

Indstilling om,

1. at årsberetningen om it-sikkerhed for 2006 tages til efterretning.
(Økonomiudvalget)

Indstillingen blev taget til efterretning.
=====**5) BR 377/07. Tilsynsredegørelser for 2006**

Indstilling om,

1. at den samlede redegørelse vedrørende Embedslægens tilsyn på plejehjem i 2006 tages til efterretning,
2. at den samlede redegørelse vedrørende de kommunale tilsyn på plejehjem, kommunale og private leverandører af personlig og praktisk hjælp, dagcentre og træningscentre i 2006 tages til efterretning, samt
3. at den samlede redegørelse vedrørende Sundheds- og Omsorgsforvaltningens opfølgende aktiviteter tages til efterretning.
(Sundheds- og Omsorgsudvalget)

Indstillingen blev taget til efterretning.
=====**6) BR 379/07. Initiativer på handicapområdet med henblik på at imødegå udgiftspres**

Indstilling om,

1. at initiativer for at imødegå udgiftspres på handicapområdet (hjemmeplejen og hjælpemidler) indgår i budgetforhandlingerne 2008, samt
2. at initiativ til afvikling af ventelisten på børnehandicapområdet ligeledes indgår i budgetforhandlingerne 2008.
Det bemærkes, at Økonomiforvaltningen til brug ved budgetforhandlingerne vil udarbejde et notat til Økonomiudvalget med bemærkninger til Socialforvaltningens redegørelse for merudgifterne på handicapområdet.
(Socialudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.
=====

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 13. september 2007**

7) BR 382/07. Redegørelse på specialområdet

Indstilling om,

1. at redegørelse på specialområdet kan indgå i budgetforhandlingerne for 2008.

Det bemærkes, at der er tale om en foreløbig redegørelse og at Økonomiudvalget på et senere tidspunkt får mulighed for at drøfte Børne- og Ungdomsforvaltningens konkrete budgetønsker på specialområdet med henblik på, at disse kan indgå i budgetforhandlingerne for 2008.

Det bemærkes endvidere, at den forventede udgiftsstigning på specialområdets budget på 54,7 mio. kr. indgår i det af Børne- og Ungdomsforvaltningen opgjorte underskud på 278,4 mio. kr. på Børne- og Ungdomsudvalgets budget for 2008.

(Børne- og Ungdomsudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====**8) BR 376/07. Østerbro Stadion - etablering af servicefaciliteter m.v. samt godkendelse af grundlejeaftale med KIF (Københavns Idrætsforening)**

Indstilling om,

1. at Borgerrepræsentationen giver en anlægsbevilling på 2,6 mio. kr. på Kultur- og Fritidsudvalgets bevilling Kultur & Fritid, konto 00.32.31.3 til offentlige servicefaciliteter, der etableres i tilknytning til KIFs klubhus på Østerbro Stadion,

2. at der anvises kasse-mæssig dækning for de 2,6 mio. kr. på Kultur- og Fritidsudvalget bevilling Københavns Ejendomme konto 00.32.31.3, samt

3. at Borgerrepræsentationen godkender grundlejeaftale mellem Kultur- og Fritidsforvaltningen og Københavns Idrætsforening.

(Kultur- og Fritidsudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====**9) BR 380/07. Helhedsplan for Gyldenrisparken**

Indstilling om,

at helhedsplanen for Gyldenrisparken godkendes (bilag 1),

Det forudsættes, at eventuelle merudgifter som følge af sagen afholdes inden for udvalgenes budgetrammer.

(Teknik- og Miljøudvalget, Socialudvalget og Sundheds- og Omsorgsudvalget)

Sammen med denne sag behandlede sagerne nr. 380/07, 381/07, 387/07, 388/07, 389/07, 390/07, 391/07, 375/07:

10) BR 381/07. Helhedsplan for Hornemanns Vænge

Indstilling om,

1. at helhedsplanen for Hornemanns Vænge godkendes (bilag 1).

Det forudsættes, at eventuelle merudgifter som følge af sagen afholdes inden for udvalgenes budgetrammer.

(Teknik- og Miljøudvalget, Børne- og Ungdomsudvalget og Socialudvalget)

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 13. september 2007**

Sammen med denne sag behandlede sagerne nr. 380/07, 381/07, 387/07, 388/07, 389/07, 390/07, 391/07, 375/07:

11) BR 387/07. Helhedsplan for Husum

Indstilling om,

1. at helhedsplanen for Husum godkendes (bilag 1).

Det forudsættes, at eventuelle merudgifter som følge af sagen afholdes inden for udvalgenes budgetrammer.

(Teknik- og Miljøudvalget, Børne- og Ungdomsudvalget og Socialudvalget)

Sammen med denne sag behandlede sagerne nr. 380/07, 381/07, 387/07, 388/07, 389/07, 390/07, 391/07, 375/07:

12) BR 388/07. Helhedsplan for Ragnhildgade

Indstilling om,

1. at helhedsplanen for Ragnhildgade godkendes (bilag 1).

Det forudsættes, at eventuelle merudgifter som følge af sagen afholdes inden for udvalgenes budgetrammer.

(Teknik- og Miljøudvalget og Socialudvalget)

Sammen med denne sag behandlede sagerne nr. 380/07, 381/07, 387/07, 388/07, 389/07, 390/07, 391/07, 375/07:

13) BR 389/07. Helhedsplan for Sjælør Boulevard

Indstilling om,

1. at helhedsplanen for Sjælør Boulevard godkendes (bilag 1),

Det forudsættes, at eventuelle merudgifter som følge af sagen afholdes inden for udvalgenes budgetrammer.

Det bemærkes, at Valby Lokaludvalg får en repræsentant i helhedsplanens styregruppe.

(Teknik- og Miljøudvalget, Socialudvalget, Beskæftigelses- og Integrationsudvalget og Børne- og Ungdomsudvalget)

Sammen med denne sag behandlede sagerne nr. 380/07, 381/07, 387/07, 388/07, 389/07, 390/07, 391/07, 375/07:

14) BR 390/07. Helhedsplan for Titanparken projekt "Jobholdet"

Indstilling om,

1. at helhedsplanen for Titanparken godkendes (bilag 1).

Det forudsættes, at eventuelle merudgifter som følge af sagen afholdes inden for udvalgenes budgetrammer.

(Teknik- og Miljøudvalget, Socialudvalget og Beskæftigelses- og Integrationsudvalget)

Sammen med denne sag behandlede sagerne nr. 380/07, 381/07, 387/07, 388/07, 389/07, 390/07, 391/07, 375/07:

15) BR 391/07. Helhedsplan for AAB afd. 58 - projekt brobygning

Indstilling om,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 13. september 2007

1. at helhedsplanen for AAB afd. 58 godkendes (bilag 1).

Det forudsættes, at eventuelle merudgifter som følge af sagen afholdes inden for udvalgenes budgetrammer.

(Teknik- og Miljøudvalget, Socialudvalget og Børne- og Ungdomsudvalget)

Sammen med denne sag behandlede sagerne nr. 380/07, 381/07, 387/07, 388/07, 389/07, 390/07, 391/07, 375/07:

16) BR 375/07. Lokalplan "Skjulhøj Allé" - endelig vedtagelse

Indstilling om,

1. at Borgerrepræsentationen vedtager lokalplan "Skjulhøj Allé" med følgende ændringer:

a. De på lokalplantegningen viste principielle stiføringer fjernes, og teksten i § 4, stk. 3 ændres til "Der kan etableres stier/ passagemuligheder i området. Stier skal som minimum have en bredde på 3 m."

b. Der medtages en "§ 9. Delvis ophævelse af retningsplan", som indføres før paragraf om retsvirkninger, der bliver ny § 10.

c. § 9 får ordlyden "Retningsplan tinglyst 7. februar 1946 og senere, ophæves for så vidt angår punkt 2 og del af punkt 3 vedrørende afskærmningsbælter, anvendelse, udnyttelsesgrad m.v.

(Teknik- og Miljøudvalget)

Sammen med denne sag behandlede sagerne nr. 380/07, 381/07, 387/07, 388/07, 389/07, 390/07, 391/07, 375/07:

Jesper Schou Hansen (V): Hvad der jo nogle gange kan se ud som meget uskyldige lokalplaner, viser sig jo nogle gange at have nogle meget drastiske konsekvenser både for dem, der bor i området, og for dem, der ejer, og dem, der planlægger aktiviteter i området.

I forbindelse med denne her lokalplan er der nogle, der har henledt opmærksomheden på, at der faktisk bliver foretaget nogle ret drastiske konsekvensændringer for dem, der er ejere og beboere og lejere i området. Det er jeg ret sikker på, at det er konsekvensændringer, som vi ikke har været opmærksomme på i udvalget, da sagen var til behandling.

Der ligger en række borgerindsigelser, som jeg tror, en del politikere i første omgang har læst som en samlet stak indsigelser ...

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Der bliver bedt om mere ro i salen.

Jesper Schou Hansen (V): ... men som faktisk viser sig at dække over nogle ret markante ændringer af enkeltpersoners privatøkonomi som konsekvens af, at man laver ændringer i lokalplanen og skifter karakter i området.

Jeg er ikke sikker på, at der er nogen politiske grupper, der har været opmærksomme på, at det ville få så drastiske og voldsomme konsekvenser. Derfor vil jeg foreslå, at vi tilbageviser sagen til Teknik- og Miljøudvalget med henblik på at få belyst de problemstillinger, som borgere har gjort os opmærksom på, og som viser sig kan give en hel del problemer.

Det er jeg sikker på, at Borgerrepræsentationen vil være enig i.

Man gik først til afstemning vedr. sag nr. 380/07:

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 13. september 2007**

Man gik dernæst til afstemning vedr. sag nr. 381/07:

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

Man gik dernæst til afstemning vedr. sag nr. 387/07:

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

Man gik dernæst til afstemning vedr. sag nr. 388/07:

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

Man gik dernæst til afstemning vedr. sag nr. 389/07:

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

Man gik dernæst til afstemning vedr. sag nr. 390/07:

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

Man gik dernæst til afstemning vedr. sag nr. 391/07:

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

Man gik dernæst til afstemning vedr. sag nr. 375/07:

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Vi har spurgt i teknik- og miljøforvaltningen, og de siger, at der er intet til hinder for, at punktet udsættes. Og borgmesteren har ikke bedt om ordet og er indstillet på, at sagen udsættes? Jamen skal vi så ikke enes om, at sagen udsættes? (*Ophold*). Det gør den.

Sagen blev udsat.

=====

17) BR 385/07. Vejnavngivning

Indstilling fra Vejnavnenævnet om,

1. at Pumpehusvej ændrer navn til Thomas Koppels Allé.
(Teknik- og Miljøudvalget) (Standsningsret)

Lars Dueholm (V): At få opkaldt en vej efter sig i København er en stor hæder. Det er en hæder, som jeg i al beskedenhed ikke tror overgår mig selv. Der er nogle her i lokalet, som med sikkerhed

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 13. september 2007

ved, det overgår dem. Eksempelvis vil overborgmester Ritt Bjerregaard naturligvis alt andet lige gå i fodsporene på de øvrige overborgmestere, som vi har et helt kvarter med veje opkaldt efter.

Men når vi taler om personer, som ikke i kraft af en offentlig post som statsminister eller overborgmester skal gøre sig særlig fortjent til at få opkaldt en vej efter sig, ja, så er det en hæder, som byen, det fulde København, det samlede København viser den enkelte person. Det er byens hovedstad, og det er en stor hæder.

Thomas Koppel var, var der vel ikke nogen tvivl om, en stærkt begavet komponist, han skrev musikstykker, teaterstykker og andet, som rigtig mange mennesker har fået rigtig meget ud af. Men Thomas Koppel havde også, uden at vi nu skal blive helt starwar'sk, en mørk side. Thomas Koppel var ud over sit kunstneriske virke også en ivrig offentlig debattør, offentlig meningsdanner. Jeg kan også se på mine kolleger her i Borgerrepræsentationen fra Enhedslisten, at han var en person, hvis holdninger og meninger man skattede højt.

Det er naturligvis ikke sådan, at hvis man nu ytrer socialdemokratiske, kommunistiske, konservative eller for den sags skyld liberale holdninger, samtidig med at man er kunstner, så er man på den konto diskvalificeret fra at få en hæder. Men hvis man er i offentlige debatter, hvis man stiller sig ud i første geled i de politiske kampe, så skal man også bedømmes, når vi skal bedømme eftermælet, det hele menneske. Vi kan ikke i dag opkalde en vej efter kunstneren Thomas Koppel uden også at opkalde en efter debattøren og politikeren Thomas Koppel.

Hvad er det så, der har gjort, at jeg har interesseret mig for Thomas Koppels politiske virke, og hvad er det, der gør, at pressen og københavnerne også i den senere tid har interesseret sig for politikeren, debattøren Thomas Koppel?

Jamen Thomas Koppel har en lang historie bag sig som aktivist, som meningsdanner, som debattør på den, lad os bare sige alleryderste venstrefløj, det tror jeg næppe, der er nogen, der er uenig med mig i. Da det var på mode, eller det vil sige op til 1989 i hvert fald, så var Thomas Koppel ...

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Der er stadig væk meget støj i lokalet.

Lars Dueholm (V): ... en ivrig fortæller for forskellige kommunistiske styre, og specielt det albanske styres leder af en diktatur var Thomas Koppels, skal vi bare sige kærlighed.

Efterfølgende har det jo vist sig, at bl.a. det albanske diktatur har været et af de mest grusomme i nyere historie i Europa og i hvert fald et af dem, som man vel også i bred enighed kan karakterisere som et af de mest neurotiske og bindegale diktaturer.

Er det så sådan, at Thomas Koppel, som så mange andre igennem verdenshistorien har indrømmet, at de har taget fejl, at de har stået på den forkerte side, at man nu kan se, at det, man sagde, faktisk var forkert, og undskyldte over for de ofre, som jo har været talrige for bl.a. det albanske diktatur? Det er i hvert fald en fortrydelse og en undskyldning, som jeg ikke har hørt.

Dernæst har Thomas Koppel fortsat sit politiske virke på den alleralleryderste venstrefløj indtil meget kort tid før sin død. Det var sådan, at Thomas Koppel for 60-års-dagen for atombomberne over Hiroshima og Nagasaki den 6. august 2005 udgav en opinion under titlen, "Hiroshima brænder stadig", og jeg vil nu citere fra det, som Thomas Koppel skrev – jeg vil gerne have overført taletid i øvrigt:

"De senere år har i isende grad været afslørende for den vestlige presse. Det, som pressen i mange år brugte som skræmmebillede, nemlig Goebbels løgnfabrik, er rimeligt normale tilstande i den vestlige presse i dag. I disse års verdenskrise burde pressen have informeret om ikke andet så i det mindste alsidigt. I stedet har den accepteret rollen som Pentagons/Bushs/Blairs reklamesøjler.

Den irakiske folkelige modstandsbevægelse slås imod en kriminel militær besættelse og mod terrorgrupper kontrolleret af besættelsesmagten og har lige så meget folkeret til modstandskamp som den

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 13. september 2007

danske modstandsbevægelse i 1943. De holder stand imod det kriminelle imperium på vegne af hele menneskeheden.”

Altså Thomas Koppel stillede sig på de irakiske oprøreres, på de fundamentalistiske islamistiske oprøreres side i deres mord, i deres overfald på bl.a. danske soldater.

Samtidig mente han, at hele den vestlige presse, og det må være alt lige fra Arbejderen og Information til Jyllands-Posten og Berlingske i Danmark, var at sammenligne med Goebbels løgnfabrik.

Når man har sagt denne slags ting, er man så i det hele et hæderværdigt menneske, selv om man har skabt skøn musik? Det er det, vi skal afgøre her i dag. Min holdning er klar, Venstres holdning er klar: Det er man ikke, man er ikke et hæderværdigt menneske samlet bedømt, når man har givet udtryk for så ekstremistiske, for så brutale mennesker igennem de seneste 30 år.

Anne Vang (A): Jeg er fuldstændig enig med Lars Dueholm i én af de ting, han sagde, nemlig at Thomas Koppel var en fremragende komponist.

Jeg tror ikke, at der er særlig mange, der vil mene, at Thomas Koppel er kendt for sine politiske holdninger, tværtimod er der rigtig mange af os, der vil huske ham for hans musik. Jeg mener, at vi skal mindes det, Thomas Koppel har givet til det danske samfund, og derfor mener jeg, det er helt relevant at opkalde en vej efter Thomas Koppel.

Hvad Thomas Koppel, som jo ikke var politiker i øvrigt, har haft af politiske holdninger, er for så vidt sagen ligegyldigt.

Man kan da også undre sig lidt over denne her pludselige optagethed af, hvilke politiske holdninger folk, der får opkaldt en vej efter sig, har. Jeg vil bare nævne et par eksempler på folk med bizarre politiske holdninger, som alligevel har fået opkaldt noget efter sig.

Det første eksempel, jeg vil nævne, det er Kaj Munk. Kaj Munk var en fremragende digter, en dejlig digter. Inden han på tragisk vis blev dræbt af tyskerne, havde han faktisk flirtet både med nazismen og med fascismen, i særdeleshed Mussolini. Det ændrer ikke noget ved, at Kaj Munk i allerhøjeste bidrog til det danske kulturliv, at han var en fremragende forfatter, og vi skal mindes ham som sådan.

Det andet eksempel, jeg vil nævne, er Gunnar Nu Hansen. Gunnar Nu Hansen var en ualmindelig begavet sportskommentator. Derudover var han ifølge en ny bog også en, der flirtede med Nazityskland. Det ændrer ikke ved, at vi skal mindes Gunnar Nu Hansen for hans bidrag til Danmark.

For nu at gå over i en lidt anden boldgade med folk, der ikke bare havde politiske meninger, man kan være uenig i i dag, ja, så kan man også nævne folk, som rent faktisk blev straffet for holdninger eller handlinger og alligevel har fået veje opkaldt efter sig.

Jeg vil nævne Torben Oxe, som blev halshugget, efter at han skulle have giftmyrdet Dyveke, kongens elskerinde. Ikke desto mindre har Torben Oxe fået en vej opkaldt efter sig.

Når vi nu er i den her boldgade med kongers elskerinder osv., så kan man også nævne Struensee, som havde et kærligt forhold til en konges dronning, og som derudover også blev henrettet for at være landsforræder. Det ændrer sådan set ikke ved, at vi mindes ham, og at jeg af og til har fornøjelsen af at cykle en tur i Struenseegade.

Jeg synes, at vi skulle holde fast ved, at der er nogle mennesker, der bidrager utrolig meget til det danske kulturliv, til det danske samfund i øvrigt. Thomas Koppel er bestemt en af dem, og det har hans politiske holdninger ikke noget at gøre med. I Socialdemokraterne glæder vi os meget til, at vi også kan cykle en tur på Thomas Koppels Vej.

Monica Thon (B): Vi er øjensynligt flere, der har gjort research. Jeg har kigget lidt på naboerne, det er jo sådan et musikerkvarter, og en af vejene hedder Stradellas Vej. Den er opkaldt efter en herre, der hed Alessandro Stradella, som levede et kort og heftigt liv i midten af 1700-tallet samtidig med

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 13. september 2007

Corelli og Vivaldi. Han var af adelig herkomst og kom til bl.a. at arbejde for dronning Christina af Sverige.

I Rom levede han voldsomt udsvævende og prøvede at snyde pavestaten for penge, og så blev han musiklærer, og så kissemissede han med alle grevernes koner, og så var der en greve, der prøvede at tage livet af ham, og så flyttede han over til en anden greve, og der lykkedes det, og det var ikke så godt. Jeg tror ikke, det var for hans liv og gerninger, at han fik en vej i Sydvest opkaldt efter sig, jeg tror, det må være for musikkens skyld altså.

Så er det Wagner, den store Richard Wagner. Han deltog i revolutionen i Dresden i 1849 og måtte derfor opholde sig i Schweiz, indtil han opnåede fuld amnesti og kunne vende tilbage til Tyskland i 1962. Det var kun et par år efter, at han måtte have ufrivilligt ophold i Schweiz, hvor han bl.a. med sit venskab med Nietzsche udviklede sine ideer om teatret. Denne kunstreligiøse filosofi indeholdt bl.a. en reinkarnationslære, vegetarisme og antisemitisme.

Jeg tror ikke, man har opkaldt vejen efter Wagners politiske meriter, men fordi han var en fremragende komponist. Hvad skulle vi gøre, hvis vi pludselig havde den argumentation, fordi man havde haft et politisk liv, vi p.t. ikke brød os om? Skulle man så tage vejnavnene væk igen.

Jeg tror, vi kan konstatere, at det er musikken, der gør udslaget, det gør den også for mig og for Den Radikale Gruppe i denne sag. Det, Venstre forsøger at profilere sig med, det er ikke det værste. Hele Venstres polemik er en afart af berufsverbot, og man må undre sig over, at der ikke er mere væsentlige sager, de kan kaste sig over.

Morten Kabell (Ø): Som en af dem, Thomas Koppel formodentlig ville kalde en borgerlig lakaj, så er det interessant at høre en ægte borgerlig, Lars Dueholms argumentation. Jeg deler ikke, Enhedslisten deler ikke Thomas Koppels forkærlighed for det bindegale styre i Albanien og andre af Koppels holdninger, en del af dem faktisk heller ikke. Jeg tror også på mange områder, Thomas Koppel gerne vil være fri for at dele holdninger med mig.

Men for mig at se er det heller ikke afgørende, og det har heller ikke været afgørende for Enhedslistens stillingtagen til, hvorvidt vi skal opkalde en vej i det her kvarter efter Thomas Koppel. Det har derimod været Thomas Koppels musiske liv, hans musikkompositioner. De har gået verden rundt, men Thomas Koppel var københavner hele sit liv, bidrog med sin musik til at gøre byen, det her land, ja hele verden rigere rent kulturelt.

Listen over Thomas Koppels musikalske frembringelser, som jo mildest talt har opnået verdensberømmelse, den er meget lang, og jeg skal ikke trætte forsamlingen her med at begynde at læse op af store værker, som Thomas Koppel har stået bag, og som har medvirket til at gøre ham til den verdenskomponist, som han var.

Koppels holdninger de var ikke ulovlige, men de var klart i modstrid med regeringens politik. Hvis man begynder at sortere efter, hvorvidt man er i modstrid med regeringens politik, om det skal være det afgørende, ja, så snakker vi ikke længere hæder fra byen til fordel for ens kunstneriske virke, så nærmer vi os det, som også Monica Thon nævnte, nemlig ordet berufsverbot, så nærmer vi os censur, og vi nærmer os en frakendelse af virkeligheden, således at den kun skal afspejle de herskende magter, de herskende kræfter i dette samfund. Det er ikke en vej, Enhedslisten vil gå.

Vi stemmer for at opkalde vejen efter Thomas Koppel. Det gør vi i anerkendelse af Thomas Koppel som den københavner, han var, og det enestående bidrag til dansk kultur, til verdenskulturen, som Thomas Koppel har stået bag i sit liv.

Peter Schlüter (C): I Det Konservative Folkeparti er vi da bestemt ikke enige i Thomas Koppels politiske holdninger. Vi var heller ikke enige i Dan Turells politiske holdninger, men han fik dog en plads opkaldt efter sig, Onkel Dannys Plads. Var det ikke flot, og var det ikke også fortjent. Det kan

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 13. september 2007**

man så synes ud fra en betragtning om det, han leverede til sin samtid og til sin eftertid, han gav os nemlig noget at tænke over, og så kan man være enig eller uenig.

Hvis vi nu kommer tilbage til Thomas Koppels holdninger, så kan vi jo synes, at han var en forvirret frygteligt politisk naiv person, som man kan more sig over, og så kan man ellers moddebattere hans politiske holdninger, man kan synes, han var et fjols, en landsbytosse. Man kan i det hele taget synes, at hans holdninger vidnede om en fuldstændig misforstået samfundsopfattelse i en moderne verden.

Det er så én ting. En helt anden ting er det, som mange synes, han har leveret til sin eftertid, en masse musik, en masse kunst, og af den grund synes nogle mennesker altså, at han skal have opkaldt en vej efter sig.

I Det Konservative Folkeparti vil vi ikke være smålige på det område, vi accepterer, at han rent kunstnerisk har betydet noget for en masse mennesker, og at han har leveret noget samtidskunst, som nogle mennesker ønsker, at han skal få en hæder for.

Det må vi så acceptere, og så må vi se at komme videre, og så må vi holde skæg for sig og skidt for sig. Sådan er det bare.

A. Ben Haddou (C): Jeg mener også, at man skal passe virkelig, virkelig, virkelig på, hvis man her i Borgerrepræsentationen beslutter, at en vej skal opkaldes eller ej i forhold til, om man er enig politisk med en kunstnerisk person.

Som sagt tidligere så har Kaj Munk og Gunnar Nu Hansen i sin tid flirtet med ekstremismen, bare på den anden side af den politiske fløj, og der var der jo ikke nogen debat dengang, vi skulle opkalde pladser eller veje efter dem. Det tror jeg skyldes, at med tiden så glemmer man måske.

Og det, der er farligt ved denne sag, Venstre har taget, det er, fordi de jo sådan set meget gerne vil fortælle os, at de vil ikke have den her vej skal opkaldes efter Thomas Koppel, fordi han på et vigtigt nuværende politisk emne som Irakkrisen går imod. Det er utrolig farligt for en siddende regering at begynde at handle sådan. Det minder måske lidt om visse diktatoriske holdninger, man ser i andre lande, og det vil jeg i hvert fald ikke være med til.

Jeg er fuldstændig enig i, at det, som Thomas Koppel har udtalt, er fuldstændig vanvittigt, men vi har da også set mange eksempler på, at kunstnere og musikere osv. bestemt ikke duer til at gå ind i politik. Venstre og andre partier har prøvet at headhunte kunstnere for at få flere stemmer, men det endte katastrofalt, fordi de ikke egner sig til politik. Netop Thomas Koppel tror jeg, han egnede sig slet ikke, han var for naiv.

Det afgørende i denne sag det er, Det Kongelige Danske Teater med kronen på har været med til at tage den mand med sig og har lavet det, der hedder "Dødens Triumf" for os og beriget dansk kultur den vej igennem.

Jeg tror, hvis man rejser omkring og hører om det, han har bragt omkring "Dødens Triumf", så tænker folk ikke på, om Thomas Koppel har den politiske observans eller ej, det er kun os herinde, der gør det. Og det er forkert, fordi Thomas Koppel uden for den danske grænse kun er kendt for det kunstneriske. Netop af den grund, fordi han har gjort Danmark mere internationalt kendt via sin kunst, så skal han selvfølgelig på lige fod med alle andre have lov til at have en vej opkaldt efter sig.

Søren Pind (V): Som tidligere formand for Vejnavnenævnet er det måske på sin plads for mig ganske kort lige at berøre, hvordan og hvorfor det kan forholde sig f.eks., at en Torben Oxe har en vej opkaldt efter sig, mens andre på trods af deres gerninger ikke har det.

Der er ikke nogen tvivl om, at der i det daglige arbejde med navngivning er historiske overvejelser, hvor man ser bort fra de egentlige gerninger, folk har forvoldt, men ser på den sammenhæng, der måtte være i kvarteret. Der er altså en sondring mellem ældre tid og moderne tid.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 13. september 2007

Det, vi står over for, er det sædvanlige, den sædvanlige ballade, hvor nogle meget kort tid efter nogles død ønsker at belønne og hædre en person. Personligt støder det mig, at Kaj Munk bliver nævnt i denne sammenhæng, Kaj Munk, der jo nåede at fortryde sit engagement og også nåede at betale den højeste pris, et menneske kan betale i den sammenhæng.

Jeg synes, det er historisk forstemmende at høre en sådan sammenligning. Struensee har jeg aldrig hørt om, jeg har hørt om Struensee, som var livlæge for kongen, og som faktisk lavede en række reformer, der satte en række danskere fri.

Men essensen af alt det her det er jo, kunne man forestille sig en Adolf Hitlers Vej, det er utænkeligt. Kunne man forestille sig en dag, når Asmaa Abdol Hamid – det ske om meget lang tid – går bort, en Asmaa Abdol Hamid Vej for det kulturberigende fremme og hendes politiske virke? Det tror jeg ikke.

Det, man nu er i værk med, det er at se fuldstændig bort fra, om en person har levet sit liv således, så han fortjener en hædersplads i Københavns Kommune, ikke blot for en enkelt indsats i en tilværelse, men som helhed. For det er sådan, man må se det. Man må foretage en helhedsvurdering.

Som et lille kuriosum til mine konservative venner, så kan jeg sige, at det bekræfter min sådan fornemmelse af, at Konservative er sådan nogle, der forsvarer, hvad deres forældre angreb, og det er jo også rimeligt nok. Men som liberal er det i hvert fald stærkt betænkeligt, når man skal belønne, og det er det, der er tale om, det er at belønne folk for en storslået indsats også for byen, så at belønne en mand, som fremfører synspunkter som dem, vi hører i den politiske debat i øjeblikket, som jo hele venstrefløjen lader, som om de tager afstand fra, men som, når det kommer til stykket, man jo ikke regner for særligt alvorlige.

Her tænker jeg selvfølgelig på det meget nære sammenfald mellem Thomas Koppels udtalelser og Asmaa Abdol Hamids udtalelser. Det har Borgerrepræsentationen pudsigt nok, fordi det er jo vores opgave at træffe den slags afgørelser, der har Borgerrepræsentationen faktisk en mulighed for at tage stilling til her i aften. Støtter man disse udtalelser, mener man, at folk, der har disse holdninger, ikke mindst til danske soldater, mener man, at de skal belønnes med en vej i København?

Det er klart, at jeg er sådan set ikke i tvivl om, hvor Enhedslisten er, men det har da bemærkelsesværdigt at følge Willy Søvndal, Helle Thorning Schmidt og lignendes udtalelser om dem, men her i København, her i landets hovedstad, der mener de selv samme partier altså, at en mand med nøjagtigt de samme holdninger som folketingskandidaten i Odense for Enhedslisten skal belønnes med en vej.

Det skal selvfølgelig være op til partierne selv, men jeg tror ikke, det er et faktum, som vi vil ønske at lægge skjul på i den kommende tids debat om de her spørgsmål.

Lars Rasmussen (A): For mange år siden var der en debat herinde omkring Israels Plads, om halvdelen skulle hedde Palæstinas Plads eller Israels Plads, indtil jeg tror, at Bent Melchior fandt ud af, at han så ville bo på den palæstinensiske side. Det var i hvert fald en meget lang debat, og jeg tænkte, her skal jeg sidde, når jeg bliver stor, for det var meget spændende at bruge tid på.

Jeg vil sige nu omkring Asmaa Abdol Hamid kan man så også regne ud, at der aldrig vil komme en Lars Løkke Vej. Lars Løkke Rasmussen, ved vi alle sammen, var nede og besøge nogle af de mest reaktionære islamiske kræfter i Afghanistan. Der kommer nok heller ikke Søren Pinds forgænger i Vestre Storkreds, Inge Dahl Sørensen, der i tilfælde af et terrorangreb ville lade flere tusinde flygtninge og indvandrere internere her i Danmark. Hun kan nok heller ikke få en vej opkaldt efter sig.

Men det var sådan set noget andet, jeg kom op for at sige, fordi Lars Dueholm sagde, at det var vigtigt med et helhedsindtryk af manden. Min gode kollega Jens Nielsen og jeg snakkede om, at det kunne være en god ide at tage en ghettoblaster med og spille noget musik for jer, fordi Jens Nielsen er musiker, så I kan høre noget af den fremragende musik, som Thomas Koppel har skrevet.

Men for at bidrage til helhedsindtrykket, så har jeg taget en cd med, og det er en tyrkisk cd af et meget kendt band, der hedder Dubiorum, som sælger millioner af cd'er. Det var sådan, at der var mili-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 13. september 2007

tærkup i Tyrkiet i 80'erne, og det her band kom i fængsel, så var det sådan, at Annisette Koppel og Thomas Koppel lavede en støtte-cd for det her band, som er blevet solgt i flere millioner eksemplarer, og hvor overskuddet gik til rehabiliteringscentret i Tyrkiet for torturofre.

Det var mere for sådan at give Lars Dueholm et indtryk af manden, et helhedsindtryk, at der faktisk også har været nogle gode politiske budskaber i det her.

Lars Dueholm (V): Indledningsvis vil jeg gerne takke Søren Pind for hans argumentation, som jo var fuldstændig rigtig. Jeg havde nemlig skrevet de samme ting ned, som Søren, to sjæle én tanke, og vi sidder ikke ved siden af hinanden, så vi kan ikke engang snydekigge.

Fordi Kaj Munk angrede jo netop, kære Socialdemokrater, Kaj Munk forlod den mørke side og gik tilbage til lysets vej, om man så må sige.

Forholdet til Gunnar, ikke Gunnar Nu Hansen eller hvad han nu blev kaldt fra Anne Vangs side, men Gunnar Nu Hansen, så var det jo sådan, at det var rent private holdninger. Havde Thomas Koppel hjemme over flaskeøllen eller kaffen givet udtryk for de samme holdninger, som han i virkeligheden var meget aktiv politisk med, så var der naturligvis ikke noget problem. Der er forskel på private holdninger og de holdninger, man giver udtryk for som aktiv politisk debattør.

Så bliver det jo sagt, jamen det vi fra Venstres side er ude på, det er jo et Berufsverbot. Der må jeg altså også sige, at man måske lige skal prøve at finde sin proportionalitetssans frem, der er en forskel på efter sin død at blive hædret med en vej i Københavns Kommune og så ikke få lov til at udøve sit erhverv. Jeg vil til min dødsdag kæmpe for, at alle, uanset deres politiske holdninger, ikke af den grund bliver forhindret i at udøve deres erhverv. Men jeg må også have lov at kæmpe for, at dem, som vi hædrer i København, er nogle, som fortjener en hæder.

Så bliver det sagt, jamen Thomas Koppels holdninger var i virkeligheden bare imod regeringen, og det var derfor, vi nu står på Venstres side, som gud ske tak og lov, har siddet i regering en del år nu, og det er derfor, vi er imod den. Nej, Thomas Koppels holdninger, ja, de var imod regeringens holdninger, men jeg håber søreme også, at de var imod alle andre i dette lokales holdninger. Det var holdninger, der var imod demokratiet, holdninger, der var imod menneskerettighederne, go det var dybest set holdninger, der var imod alt, hvad vi bygger på i Danmark.

Hvis vi hædrer Thomas Koppel med en vej, så hædrer vi den fulde Thomas Koppel inklusive holdningerne og ytringerne imod demokratiet, menneskerettighederne, grundloven, ja alt, hvad vi har kært i Danmark.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Der er fortsat for meget larm i salen. Der er lokaler ved siden af denne sal, man kan gå ud i, sådan at der er mulighed for at følge debatten.

Anne Vang (A): Jeg synes blot, jeg skulle svare på et direkte spørgsmål fra Søren Pind, nemlig ønsker Socialdemokraterne at hædre en mand, der har holdninger, der svarer til Abdol Hamids. Og svaret er nej, vi ønsker ikke at hædre en mand for det, vi ønsker at hædre en mand for hans musik, og det er noget helt andet. Vi hædrer en musiker. Hvad han så derudover mente rent politisk, ja, det er sådan set slet ikke inde i vores betragtninger. Det mener vi heller ikke, det burde være.

Så nu til også til Søren Pind, der mener, at jeg drager mærkelige sammenligninger. Det undrede mig lidt, at efterfølgende sammenlignede han Thomas Koppel med Adolf Hitler, det mener jeg dog trods alt er en overdrivelse.

Men nu til den sammenligning, som jeg selv drog, det var sådan set ikke for at sammenligne Thomas Koppel og Kaj Munk, de er to mennesker, der ikke har noget til fælles overhovedet. Til gengæld må man sige, som jeg sagde på talerstolen, Kaj Munk betalte den højeste pris, Kaj Munk døde på tragisk vis, inden da havde han flirtet med nazismen, og forskere fortæller, at han formentlig aldrig blev demokrat.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 13. september 2007

Det har intet med sagen at gøre, når vi mindes Kaj Munk. Når vi mindes Kaj Munk, mindes vi ham som en fremragende digter, ligesom vi bør mindes Thomas Koppel som en fremragende musiker.

Indstillingen blev godkendt med 40 stemmer imod 11.

For stemte: A, B, C, F, A. Ben Haddou (løsgænger), Winnie Larsen-Jensen (løsgænger), Winnie Berndtson (løsgænger), Finn Rudaizky (løsgænger) og Ø.

Imod stemte: O, V og Louise Frevert (løsgænger).

=====

18) BR 398/07. Gennemførelse af øget vejvedligehold i 2007

Indstilling om,

1. at der gives en anlægsbevilling på 7 mio. kr. på Teknik- og Miljøudvalgets bevilling Center for Anlæg og Udbud funktion 2.28.23.3 (Standardforbedringer af færdselsarealer) i 2007 til gennemførelse af øget vejvedligehold i 2007, samt

2. at arbejdet - uden udbud af opgaven - gives til Kommune Teknik København (KTK).

Det præciseres, at anlægsbevillingen finansieres inden for Teknik- og Miljøudvalgets samlede anlægsramme ved forskydning af andre projekter.

Det forudsættes, at eventuelle merudgifter som følge af sagen afholdes inden for Teknik- og Miljøudvalgets budgetramme.

(Teknik- og Miljøudvalget)

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Der er ingen, der ønsker ordet, indstillingen er... (*Lars Dueholm: Jo*). Jo, Lars Dueholm.

Lars Dueholm (V): Det går meget hurtigt i dag, så man skal være hurtig på knapperne.

Vi står jo i en meget svær situation ved det her punkt, det tror jeg såmænd ikke, der er nogen, der er i tvivl om. Vi står i en situation, hvor vi kan vælge at bruge penge på KTK, og som det blev fremlid i pressen, på, at KTK's medarbejdere kan sidde og drikke kaffe.

Så kan vi vælge at stemme for den indstilling, som der ligger her i dag, hvor vi sætter KTK, KTK's medarbejdere til at udføre opgaver uden udbud, uden at kommunen på nogen som helst måde ved, om det er rigtigt, vi har nærmest på forhånd en holdning om, at det nok ikke er rigtigt. Samtidig vil vi også bruge ekstra penge, det er jo ikke kun lønudgifterne, som vil gå til de opgaver, som KTK's medarbejdere skal udføre.

Hos Venstre kan vi ikke støtte forslaget, som det ligger her. Der er tale om, at man behandler symptomerne, i stedet for at man behandler sygdommen. Sygdommen i denne forbindelse er, at KTK's medarbejderstab, at KTK's størrelse ikke er tilpasset de opgaver, som KTK skal have.

Når man så fra KTK's side har fejlet i at finde den rette størrelse, ja, så kommer man rendende til Borgerrepræsentationen, man kommer rendende til de københavnske skatteydere og beder om at få lov til at lave noget mere til en forhøjet pris for, at medarbejderne ikke skal gå ledige. Det kan vi naturligvis ikke støtte.

Hvad løsningen så er, om det er, at KTK effektiviserer, herunder afskediger medarbejdere, det er faktisk KTK's hovedpine og ikke Borgerrepræsentationens hovedpine her i dag.

Borgmester **Klaus Bondam**: Undskyld forsinkelsen.

Kommune Teknik København, KTK, er, som Lars Dueholm også var inde på, er i en situation, hvor der mangler arbejde resten af året. Så medmindre der skaffes nogle opgaver til KTK nu, ja, så vil

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 13. september 2007

vi resten af året skulle betale en række faste udgifter samt løn til en række medarbejdere, uden at kommunen får noget for sine penge ud over, som Lars Dueholm påpegede, at der ville blive drukket kaffe for dem.

Samtidig så viser en gennemgang, og det behøver man såmænd ikke lave gennemgang for, det kan man bare se med det blotte øje, så er vejenes tilstand i kommunen af en sådan beskaffenhed, så der er et meget stort efterslæb i vedligeholdelsesindsatsen.

Derfor har et flertal i Teknik- og Miljøudvalget valgt at foreslå Borgerrepræsentationen ekstraordinært at bruge 7 mio. kr. af Teknik- og Miljøudvalgets handlingsramme på øget vejvedligehold. Med andre ord så slår vi to fluer med ét smæk. Sådan kan man naturligvis ikke gøre hvert eneste år, det ville være dårlig ledelse. Det er da også en af de indirekte årsager til, at Borgerrepræsentationen på Teknik- og Miljøudvalgets foranledning den 30. august besluttede at omorganisere KTK på en måde, som vi mener fremover vil gøre det lettere at udnytte vores ressourcer optimalt.

Men nu står vi i denne her situation her og nu, og så glæder det mig da helt personligt også, at cyklisterne får forbedrede forhold der, hvor det er planlagt at sætte ind i forbindelse med anvendelsen af de 7 mio. kr. i år. Tak for det.

Jesper Schou Hansen (V): Jamen tak til socialisten Klaus Bondam for den forklaring. I virkeligheden er det her ugens tilbud: Betal for meget for varen – begrundelsen: KTK er ikke konkurrencedygtig. Det er jo et fantastisk tilbud, hvem vil dog ikke gerne sige ja til det.

Så i den her situation skal københavnerne altså gå glip af nogle kilometer cykelsti, eller hvor meget der nu er tale om, fordi vi har en enhed i kommunen, der ikke engang er i stand til at holde deres egne penge hjemme og ikke kan konkurrere med det private. Det er da utroligt. De lever i et beskyttet værksted, de er i en situation, hvor deres ejer, Københavns Kommune, har et krav til dem, der hedder nul procent i udbytte, og alligevel så er de ikke i stand til at matche det private erhvervsliv, hvor der er høje krav til udbyttet fra ejere og aktionærer. Det er da imponerende.

Vi er simpelt hen i gang på bedste sovjetvis med at sidde og planlægge, hvad det er, ting de skal koste. Det er jo helt uhyggeligt, der er jo ingen som helst sammenhæng mellem pris og ydelse i den her sammenhæng. Hvorfor er det, at vi skal betale for meget for den her vare, hvorfor er det, at vi ikke vil have det bedst mulige for borgerne, hvorfor er det, vi vil sjofle med skatteborgernes penge på den måde. Det er da helt perverst.

Sandheden er jo sådan set bare, at KTK i mange år har været et fallitbo, ikke bare mens jeg har siddet i udvalget, men sådan set også under det forrige udvalg, og der er lavet den ene redningsplan efter den anden.

Sandheden er bare, at kommunen er elendig til at drive den type entreprenørvirksomhed, og jo længere tid vi bliver ved med at lave de her marxistiske tiltag, jo værre går det. Lad os da nu erkende for pokker, vi er ikke de rette ejere til KTK, det her handler om at få lukket den underskudsbutik, få sparet skatteborgerne for de penge, det koster at få effektiv vejvedligeholdelse i stedet for, hvor vi ikke betaler overpris.

Jeg kan ikke se, hvorfor det er, at socialister som Klaus Bondam synes, at det er fantastisk, at skatteborgerne skal betale uden at få noget for det. Det forstår jeg ikke.

Johannes Nymark (A): Jeg vil godt nøgternt konstatere, at dette noget overgearede indlæg fra Jesper Schou Hansen bærer præg af, at netop Jesper Schou Hansen ikke deltog i udvalgsbehandlingen af sagen.

Winnie Berndtson (U): Ja, så kan jeg da som udvalgsmedlem oplyse, at det heller ikke var helt nemt at finde ud af, hvad den her sag handlede om, for man måtte faktisk spørge ind til ret mange ting.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 13. september 2007

Når jeg tager ordet, så er det for at gøre opmærksom på, at da vi fik forelagt denne her indstilling i udvalget, da blev den forelagt, som om de 7 mio. kr. var penge, vi sådan set mere eller mindre omkostningsfrit kunne afholde, fordi der faktisk i indstillingen står, det er lønudgifter, vi har alligevel.

Da der så blev spurgt i udvalget, og det må jeg godt citere, for det var mig, der spurgte, hvor stor en del af de 7 mio. er rent faktisk lønomkostninger, altså omkostninger, vi alligevel skulle afholde, jaaah, så var det ikke det hele, men nok en stor del osv.

Men hvis man kigger ned i sagen og kigger ned i besvarelserne og kigger ned i bilagene, så kan man faktisk se, at af de 7 mio. kr. er de 1,2 udgifter til løn.

Så er der, og det var jo det, jeg havde tænkt, der må da også være nogle materialeudgifter, det er der såmænd rigtigt også, men der er også en post, der hedder øvrige omkostninger, som faktisk er på næsten 2 mio. af de 7 mio., som er øvrige omkostninger. Det er en ganske stor post til øvrige omkostninger på et budget på 7 mio., 2 mio., rigtig meget man ikke kan definere, hvad er.

Hvis man kigger under noten, så står der, de øvrige omkostninger dækker opgavens bidrag til dækning af KTK's fællesadministration, investeringer samt bidrag til resultat. Det synes jeg er meget bekymrende, vil jeg gerne sige, at der er så mange penge, som vi reelt ikke får noget for.

Jeg synes også, det er bekymrende, jeg synes faktisk, det er, jeg vil ikke sige uanstændigt, jeg har sagt det til forvaltningen, som jeg ville sige på udvalgsrådet, men jeg synes simpelt hen ikke, det er i orden at fremlægge en indstilling, der lader som om, at vi nærmest omkostningsfrit kan lade KTK løse denne her opgave, fordi vi alligevel skal betale nogle medarbejderes løn. Det er ingenlunde tilfældet, at de 7 mio. dækker over løn; kun de 1,2 mio. er omkostninger, vi alligevel skulle have afholdt.

Peter Schlüter (C): Ja, den forklaring, vi lige hørte, den sætter jo unægtelig indstillingen i et lidt andet lys. Jeg skal bare sige personligt tak for oplysningen og for vejledningen i forhold til at prøve at forstå, hvad det egentlig er der sker med de her indstillinger og baggrunden for dem i et udvalg, hvor vi i øvrig ikke er repræsenteret.

Lars Dueholm (V): Jeg holder rigtig meget af Johannes Nymark, og jeg sætter stor pris på Johannes. Men jeg synes måske nok, at Johannes Nymarks indlæg var under den midterste del af maven, om man så må sige. Fordi, Johannes Nymark, selv om Jesper Schou Hansen ikke deltog i det udvalgsråd, hvor sagen blev behandlet, ja, så gjorde jeg på Venstres vegne. Johannes Nymark kan være fuldt forvisset om, at Jesper Schou Hansen og jeg naturligvis taler sammen om, hvad der foregår på de udvalgsråd, hvor jeg er suppleant for Jesper Schou Hansen. Så Jesper Schou Hansen ved alt, hvad der er værd at vide om denne sag, eller i hvert fald lige så meget, som jeg ved.

Nå, til det reelle. Der er altså ikke råd til, kære medborgerrepræsentanter, at vi hvert eneste år skal finde på arbejde til KTK, for at deres fallitbo kan løbe rundt. Vi må altså en gang for alle sige, nok er nok, der må kapacitetstilpasses i KTK, og kræver det, at der skal være færre hænder til arbejdet, fordi man simpelt hen er for dyre, jamen nuvel så lad det være det.

Winnie Berndtson har jo faktisk fuldstændig ret i sin analyse. Hvis man ser på side 2 i det bageste bilag til indstillingen, så viser det sig jo, at for at man kan have en lønudgift på 1.233.000, så skal man altså have en fællesudgift eller øvrige omkostninger, som man kalder det på 1.981.000. Det er altså en markup på lønnen mere end 1:1. Det er fuldstændig vanvittigt.

Jeg tror, det er her, vi har forklaringen på, hvorfor KTK er for dyre. Det er, fordi hver eneste gang, der er en medarbejder fra KTK, der skal lave noget, så er der 1,25 medarbejder et andet sted, der også skal lave noget. Kære venner, sådan foregår det altså ikke i Skanska eller i Hoffmann & Sønner, eller hvad de ellers hedder, det er der simpelt hen ikke råd til.

Jeg tror faktisk, at det, man forsøger her fra KTK's side, og jeg tror faktisk ikke, at borgmester Klaus Bondam har opdaget det, eller forvaltningen nødvendigvis har opdaget det, men jeg tror faktisk,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 13. september 2007

man her forsøger at dække et underskud ind ved lige at få 1,981 mio. ind ekstra på kontoen i forhold til et stykke arbejde.

Så husk på, når I stemmer, det er altså ikke, fordi det er krone til krone, at pengene er kastet ud af vinduet, venner, der er altså kun godt 1,2 mio. i lønninger, som ellers ville blive brugt til at drikke kaffe for.

Jesper Schou Hansen (V): Jeg forstår på et enkelt socialdemokratisk medlem her i salen, at der er nogen, der har behov for højtlesning for at forstå, hvad det er, en sag indeholder. Nu er vi enkelte, der godt kan finde ud af at læse sagen selv også uden at få den læst højt af embedsmændene.

Jeg vil bare sige, at noget af det, der har kendetegnet mange af de EU-krav, der har været de sidste år, det er gennemsigtighed. Gennemsigtigheden har skullet sikre, at borgerne i Europa har fået en reel pris oplyst for den vare, som de køber.

Det vi gør i denne sag det er at sige, vi ønsker ikke at lave et udbud, vi ønsker at give det til nogle af vores venner, vi på forhånd ved er dyre, det er hverken effektivt, det er hverken ansvarligt, det er hverken omkostningsfuldt eller andet. Det er rundt regnet noget af det værste, man overhovedet kan gøre.

For hvad er det, vi er med til at fortælle, vi er med til at fortælle medarbejdere, hvor man ikke har den effektivitet, hvor de kan konkurrere med de private, at det er i orden, vi skal nok komme og redde jer, lav I bare underskud på underskud, vi skal nok finde en pose penge. Vi får aldrig effektivitet ind i vores enheder, hvis det er, vi på den måde bliver ved med at dække et underskud af ved at give dem opgaver, som vi ved, de ikke kan løse lige så billigt og lige så godt som de private. Det er et skråplan, og det er et rigtig skidt skråplan.

Der hvor borgmesteren og udvalgsflertallet har fejlet i det her det er, at de har ladet KTK-sagerne skride. Fordi hvad er der sket med de redningsplaner, som er blevet vedtaget omkring KTK, holder de, nej, vi bliver præsenteret for det ene underskud efter det andet fra KTK. Vi bliver præsenteret for den ene overskridelse efter den anden i forhold til de planer, der er vedtaget.

Tilbagebetalingsskema, som skulle være igangsat, er ikke kommet i gang på det niveau, som der er aftalt, ting der skulle være implementeret på de niveauer, som der lå i planen, er heller ikke sket. Det er den ene undskyldning og svanesang efter den anden, når det gælder KTK.

Jeg gider simpelt hen bare ikke mere, det her kan ikke løses på nogen som helst ordentlig måde, vi har en enhed, den fungerer ikke, vi er elendige til at drive entreprenørvirksomhed, og det bør vi erkende og tage konsekvensen af i stedet for at skrive ekstraregninger ud til borgerne.

Borgmester Martin Geertsen: Jeg kunne godt tænke mig at spørge overborgmesteren om en ting. Overborgmesteren har jo, som det vil være de fleste medlemmer af Borgerrepræsentationen bekendt, indledt, hvad man vel kan definere som en klapjagt på borgmestre fra snart sagt alle partier. Det er jo egentlig en lille smule interessant, når man her har en sag, hvor man med fuldstændig åbne øjne spadserer ind i det ene årlige underskud på KTK efter det andet.

Borgmester Mikkel Warming ved, hvad det vil sige at være udsat for klapjagten i forhold til handicapområdet. Borgmester Klaus Bondam på parkeringsområdet, jeg selv skulle have haft en større indsigt i, hvordan markedet ville reagere på svømmehalsprojekter, og sådan kunne man sådan set blive ved.

Jeg kunne godt tænke mig at spørge overborgmesteren, om den her sag falder ind under definitionen af det, som overborgmesteren har defineret som manglende økonomistyring. Fordi her går man jo med fuldstændig åbne øjne ind i det ene underskud efter det andet.

Er det en af de her sager, som vi bliver nødt til at sætte fokus på i budgetforhandlingerne med henblik på at få strammet op på økonomistyringen i kommunen? Det kunne jeg godt tænke mig at høre overborgmesterens kommentar til.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 13. september 2007**

Borgmester **Klaus Bondam**: Tak for det.

Jeg skal starte med, hvad jeg også tidligere har sagt i Teknik- og Miljøudvalget, at beklage den kvalitet, som indstillingen havde i første omgang, vi har jo behandlet den i flere omgange, og den manglende kvalitet skal til dels tilskrives, at den er blevet produceret i en tid, vi var midt i en stor omorganisering, og der var mange nye chefer, som lige skulle få hånd om det her. Men det er mit indtryk, at udvalget er blevet fuldt oplyst i denne her sag om sagens rette sammenhæng.

Der blev sagt meget ideologi her fra talerstolen om udbud osv. osv. Hvis vi lige holder os til fakta, ja, så er fakta, at vi har besluttet at lave en omorganisering af KTK og forhåbentlig derved kan sikre de resultater, som man selvfølgelig må forvente af en moderne kommunal servicevirksomhed.

Når det er sagt, så tror jeg sådan set, alle her i salen, i hvert fald dem som har siddet her mere end i denne periode, udmærket godt er klar over, at der i forbindelse med tjenestemandspensioner osv. osv. er nogle meget, meget store omkostninger forbundet med, hvis man skulle nå frem til at nedlægge KTK.

Nu prøver vi at gribe det an på en anden måde, og jeg tror, der er et stort flertal her i salen, der sammen med mig deler forventningerne om, at vi kan få denne her del af kommunens servicevirksomhed op at køre.

En af de forudsætninger, som blev lagt ned, og det er bl.a. noget af det, Winnie Berndtson referer til, en af de forudsætninger, der jo blev lagt ned, da den sidste redningsaktion for KTK blev lavet, hvor der også var en del af virksomheden, der blev udskilt, ja, det var bl.a., at der var et krav til en vis indtjening. Man synes i det her tilfælde, at det ville være underligt, hvis ikke kommunen som køber selv skulle leve op til det.

Anne Vang (A): Borgmester Martin Geertsen stillede et spørgsmål til Socialdemokraterne, som jeg vil svare på. Det forholder sig ikke sådan, at Socialdemokraterne driver klapjagt på enkelte borgmestre, tværtimod forholder det sig sådan, at Socialdemokraterne har et fokus på styr i økonomien. Det handler om, at vi ønsker, at budgetter skal være realistiske, og at der skal være en opfølgning på budgetterne, så budgetterne ikke skrider efterfølgende.

I denne sag kan jeg berolige borgmester Martin Geertsen, som er bekymret for økonomien om, at vi er fuldt ud betrygget ved den indstilling, der er blevet fremlagt. Vi ønsker at stemme for indstillingen.

I forhold til de generelle bekymringer om KTK kan jeg berolige borgmester Martin Geertsen med, at vi på et udvalgmøde i denne uge netop har haft Teknik- og Miljøudvalgets revisionsopfølgning, og at det her af revisionen blev påpeget, at på trods af, at KTK har været et problembarn i kommunen, er der netop nu gjort masser af initiativer for at rette op på situationen.

(Kort bemærkning).

Jesper Schou Hansen (V): Jeg tror aldrig, jeg lærer at fatte Anne Vangs opfattelse af virkeligheden. Det som revisionen fortalte os det var, at det sejlede i KTK. Jeg har nægtet at være med til at godkende den revisionsgennemgang, der har været af KTK, simpelt hen fordi de ligeud siger, at de lovpligtige tilsyn, der skulle være, er ikke blevet gennemført.

Det er simpelt hen det værste gang miskmask, man overhovedet kan forestille sig, juks, der overhovedet er, at det skulle være ensbetydende med, at nu er der orden i økonomien. Det er jo da himmelråbende, det er så skævt og så langt fra virkeligheden, som det overhovedet kan være.

I den her situation der er vi bare derhenne, hvor økonomien sejler, og vi har ingen som helst garanti for, at når vi giver den her bevilling, at der så sker noget som helst nyt overhovedet andet end, at det fortsat er noget møg. Vi betaler overpris for en vare, hvorfor i alverden er det, skatteborgerne skal finansiere det.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 13. september 2007**

I årevis har KTK givet underskud, det bliver de ved med at gøre, det bliver der ikke lavet om på med det her, det går den forkerte vej. Der er ingen af de redningsplaner, der er blevet lavet indtil videre, der har virket. Vi vedtager den ene efter den anden, det går kun galt.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Martin Geertsen**: Nu var det sådan set ikke Socialdemokraterne, jeg spurgte, men det var overborgmesteren, det er jo ikke nødvendigvis det samme.

Men jeg vil sådan set godt gentage spørgsmålet enten til Socialdemokraterne eller overborgmesteren: Hvordan har Socialdemokraterne eller overborgmesteren det egentlig med, at man år efter år sprøjter kommunale kroner i et beskæftigelsesprojekt, som vi dybest set ikke får noget ud af, hvordan har man det egentlig med det?

Hvordan har man det med det, når man tænker på, at der står folk uden for Rådhuset og strejker, fordi man ikke kan få pengene til at slå til på skolerne og i daginstitutionerne, hvordan har man det så med, at man egentlig, som Jesper Schou Hansen udtrykte det, at man egentlig betaler overpris for en vare i KTK.

Det var sådan set det, jeg spurgte til. Jeg kunne godt tænke mig at høre Socialdemokraternes og overborgmesterens kommentar til det. Det er sådan set et meget enkelt og simpelt spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Winnie Berndtson (U): Man kan jo godt høre, når det ene udvalgsmedlem efter det andet er nødt til at korrigere hinanden, at det med KTK faktisk er en svær størrelse og altid har været det.

Men det er rigtigt, revisionen har oplyst os om, at de anvisninger, de giver KTK til, hvordan de skal økonomistyre, dem gør de, hvad de kan for at leve op til. De laver forretningsbeskrivelser osv.

Men det ændrer ikke ved, at udvalget p.t. sidder og venter på endnu en rapport, endnu en redegørelse om, hvor galt det står til i KTK, hvor langt fra centrum af skiven, vi er, og hvor meget der skal til igen for at justere. For den sidder vi faktisk og venter på at skulle have i det her efterår, fordi i foråret blev præsenteret for, at den plan, man havde lavet for KTK, ikke holdt.

Men det er rigtigt, at når revisionen kommer og kigger på historien, så siger de, at KTK er blevet bedre til at økonomistyre, og de følger revisionens anvisninger. Gudskelov for det, men det betyder ikke, at KTK er i nærheden af det, forsamlingen har besluttet i forhold til de økonomiske resultater, der skal levere.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Klaus Bondam**: Tak for det.

Det er sjældent, det sker, men Winnie Berndtson tog faktisk ordene ud af munden på mig. Det er, jeg bliver nødt til at sige, sludder og vrøvl, det, Jesper Schou Hansen står heroppe og siger. Revisionen har netop udtrykt anerkendelse af de indsatser, der blev lavet i KTK, men udtrykte kritik af 3 andre helt konkrete ting, som jeg ikke vil gentage her.

Men i morgen bliver det samlede revisionsprotokollat for hele kommunen offentliggjort, og jeg har lige fået at vide af BR-Sekretariatet, at det rent faktisk ligger til afhentningovre i sekretariatet. Der kan man sådan set læse klart og tydeligt, hvad det er, der er blevet rettet kritik imod, og som jeg i øvrigt også forstod den protokolbemærkning, som Venstre afgav, netop var rettet mod det og intet omkring KTK.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Martin Geertsen**: Jeg kan tilsyneladende ikke få noget svar ud af Socialdemokraterne på det meget simple spørgsmål, hvordan man har det med, at man det ene år efter det andet propper

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 13. september 2007**

penge i en virksomhed, som ikke sådan set specielt giver noget afkast, og man betaler overpris for en vare.

Så det jeg kan få ud af det her, det er, med den ene hånd fører man en klapjagt på en række borgmestre her i kommunen og fuldstændig uberettiget anklager dem for manglende økonomistyring, fra højre til venstre i det politiske spektrum, og med den anden hånd så holder man hånden over vennerne i KTK.

Vi så det sådan set også i diskussionen om KTK's håndværkerafdeling, at der måtte man næsten have armen helt oppe i nakken på Socialdemokraterne for at få dem til at indse, at det var fuldstændig urentabelt at have KTK's håndværkerafdeling til at fortsætte med at virke i den her kommune.

Så med den anden hånd holder man hånden over vennerne, der er det fagforeningen, der styrer Socialdemokraterne, der fører Socialdemokraterne politik med ført hånd. Det er dobbeltmoralsk, det er hykleri, og det er rent ud sagt det rene pamperi, at man sætter venskabet til fagforeningen, at man holder hånden over vennerne højere end at få en ordentlig økonomistyring, end rent faktisk at få den vare, som man betaler for, rent faktisk ikke at betale overpris for en vare. Det er rent pamperi.

Anne Vang (A): Jeg kan fortælle borgmester Martin Geertsen, at Socialdemokraterne ikke deler Venstres opfattelse af, at alt ville være lykkeligt, hvis blot man privatiserede det her område. Det er ikke vores opfattelse.

Jeg sad ikke i Borgerrepræsentationen, dengang der blev lavet en plan over KTK, men jeg er fuldt betrygget ved, at revisionen er glad for, at deres anbefalinger i forhold til økonomistyring bliver efterlevet.

Så vil jeg i øvrigt henvise til borgmester Klaus Bondams bemærkninger i forhold til, hvad det var, der skete i forhold til Revisionsudvalgets kommentarer på det pågældende udvalgs møde.

(Kort bemærkning).

Jesper Schou Hansen (V): Jeg er ikke lige helt sikker på, om jeg nu hørte rigtigt, men vil Anne Vang nu undsige den plan, der blev lavet for KTK, der bl.a. handler om en stor grad af udlicitering af opgaver, så de ikke længere skal løses af KTK. Fordi det var faktisk en stor del af den aftale, der i sin tid blev lavet om KTK, at opgaver ikke længere skulle løses i KTK-regi, men at de rent faktisk skulle gå i udbud og løses af private.

Jeg synes, det er enormt spændende, hvis Anne Vang ikke længere er tilhænger af det. Så synes jeg, hun skulle komme herop og fortælle, at nu vil Socialdemokraterne gerne ud af den aftale, og de gerne vil lave en ny. For der er i den grad brug for at lave en ny aftale om KTK, fordi KTK er et kæmpe hul i jorden, og det laver det her ikke om på.

Da Venstre tog forbehold for revisionspåtegningen, protokollatet i forbindelse med det, så er det rigtigt, at det var den samlede forvaltnings revisionsprotokollat, der sådan set blev fremlagt, og det var det manglende tilsyn på 3 punkter.

Men tak til Klaus Bondam for at komme med en tilståelsessag. Vi synes bare ikke, det er særlig imponerende, at lovpligtige tilsyn ikke bliver udført. Der er altså andre forvaltninger i den her kommune, hvor man har fyret direktører på den bekostning.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Klaus Bondam:** Jeg kan her kun opfordre overborgmesteren til at bede Venstre om at holde sig til det, der er sagens kerne, nemlig KTK og ikke revisionsprotokollatet, det får vi lejlighed til at diskutere ved senere lejlighed.

Når det er sagt, så kan jeg også kun henstille til Venstres medlem af forsamlingen her om at læse den omorganiseringsplan af KTK, som både Teknik- og Miljøudvalget og også Borgerrepræsentatio-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 13. september 2007**

nen har godkendt for ganske nylig, der jo fastholder, at en fjerdedel af det arbejde, KTK laver i dag, skal sendes i udbud.

(Kort bemærkning).

Jesper Schou Hansen (V): Men Klaus Bondam og andre, vi har jo netop læst den, og vi var jo netop ikke tilhængere af den. Vi var ikke tilhængere af, at man skulle lave mindre privat og mere offentligt, når det viste sig, at det var præcis det, der var problemet.

Jeg var faktisk temmelig pikeret over, at Klaus Bondams forvaltning brugte som argument for, at nu skulle man lade KTK løse endnu flere opgaver til stærkt underskudsgivende priser, som vi i øvrigt skal dække, dvs. skatteborgerne, den begrundelse, at det var, fordi man ikke fik erfaringer ind fra det arbejde til forvaltningen, som blev udført af private. Det er vi i så fald rundt regnet den eneste kommune eller anden offentlig myndighed i Danmark, der ikke kan finde ud af at erfaringsindsamle på.

Det var det argument, der blev brugt dengang, argumentet om, at det var et kæmpeunderskud og et hul i jorden, og nu skulle man omorganisere arbejdet, og økonomiske årsager var overhovedet ikke argumentet, der blev brugt i forbindelse med KTK. Det kan enhver, der gerne vil læse indstillingen, forvise sig om, at det var det, der stod. Man ønskede simpelt hen at lave en omorganisering af arbejdet, ikke af økonomiske hensyn, men af erfaringsopsamlingshensyn.

Det var selvfølgelig en lang søforklaring, for det eneste, det dækkede over, var, at man gerne ville lave noget mere arbejde til KTK, slippe for at sende det i udbud, slippe for at blive konkurrenceudsat, slippe for at skære sin virksomhed og sin organisation til.

Og i bund og grund så handler det her bare om én eneste ting, nemlig at vi i kommunen er elendige til at være ejere af et entreprenørselskab. Lad os da for pokker nu erkende det og få det fallitbo skippet af hurtigst muligt.

A. Ben Haddou (C): KTK har været et stort, stort problem for Københavns Kommune i mange år. Derfor undrer det mig, at man stadig slås med de problemer.

Jeg blev nemlig også forvirret af, når man læser indstillingen, så er der tale om vejvedligeholdelse, og jeg synes, det er en meget god information, som Winnie Berndtson kommer op med her, fordi den dækker altså, den er lidt misvisende, når man også går ind og dækker lønudgifter, altså ekstra lønudgifter.

Det er altså ikke vejvedligeholdelse, men man går ind og justerer og sminker lidt på de huller, man har på lønudgifterne. Det er altså aldeles misvisende over for os, der skal tage en beslutning omkring det, som er meget vigtigt, nemlig vejvedligeholdelse af de københavnske veje.

Så lad mig lige minde vores teknik- og miljøborgmester om, at det var altså faktisk Anne Vang, der bragte revisionen ind, og jeg synes, det er rimeligt, at Venstres ordfører har lov til at svare, når Socialdemokraterne selv kommer herop og fortæller os, at revisionsrapporten ikke var så frygtelig osv., så har man ret til at svare på det, mener jeg.

Men til gengæld siger Anne Vang, at når Socialdemokraterne med overborgmesteren i spidsen puster de enkelte borgmestre i nakken, så er det, fordi der er tale om stram økonomistyring.

Det eneste, jeg så bare har manglet, det er jo så en anden sag desværre, det er stram økonomistyring på sygedagpengeområdet. Der kan det godt være, at man så bare siger 60 mio. kr. farvel og tak, fordi man manglede sygedagpengeopfølgning. Hvis vi skal have stram økonomistyring, så gælder det alle borgmestre i København og ikke kun nogle få.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Ja, vi prøver at holde os til dagsordenen.

Monica Thon (B): Jeg ved ikke, hvorfor Venstre ikke synes, det er en god ide at give nogle penge til vejvedligeholdelsen, fordi ellers er der nogle mennesker, der sidder med hænderne i skødet. Det

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 13. september 2007

er jo hele humlen ved det hele, der er nogle, der ikke har noget at lave, og nu sørger vi for, at de får noget at lave. Ellers skulle vi betale løn til folk, der laver noget, det synes jeg er en rigtig dårlig måde at passe på borgernes penge.

Den myte med, at det ikke var af økonomiske årsager, at vi lavede om på KTK's organisation, det passer jo simpelt hen ikke, jeg ved ikke, hvor Jesper Schou Hansen har det fra. Det var netop, fordi det var en meget urentabel butik.

Jeg gad godt vide, hvorfor KTK protesterede så meget imod omorganiseringen, hvis det var, fordi vi prøvede at skaffe dem mere arbejde.

(Kort bemærkning).

Jesper Schou Hansen (V): Jeg synes ikke altid, at udvalgsmedlemmernes hukommelse er særlig præcis, når det gælder, hvad det er, de har været med til at vedtage i Teknik- og Miljøudvalget. For da vi blev bedt om at tage stilling til den sidste større ændring af KTK, der handlede det om, at den såkaldte BUM-model ikke var anvendelig, den skulle man bort fra, og derfor var det nødvendigt at lave en omorganisering.

Det handlede om, at den erfaring, man kunne få, når private udførte arbejdet ude i marken, den ikke kom tilbage til organisationen. Dermed kunne man ikke inddrage den i en bedre og mere rationel og effektiv planlægning af arbejdet. Derfor var man nødt til at bruge offentligt ansatte til at lave vejarbejdet derude, ellers så var det ikke muligt at lære at blive klogere.

Det var den argumentation, der blev brugt, det var ikke, fordi økonomien sejlede i KTK, det var også det, der højt og tydeligt stod i den indstilling på det tidspunkt.

Når man nu gerne vil komme og tilføje nogle yderligere midler til KTK, så er det ene og alene, fordi budgettet og økonomien i KTK igen ikke hænger sammen. Det har intet at gøre med, at man gerne vil have noget øget vejvedligehold.

Hvis vi gerne vil have noget øget vejvedligehold, så skal vi jo sende de opgaver i udbud og bede om at få gjort det af private og få flere meter vejvedligehold ud af det, end vi vil få, når vi sætter KTK til at løse opgaven. Ved at sætte KTK til at løse opgaven, så bliver det dyrere for skatteborgerne, dyrere for kommunekassen, og vi får mindre vejvedligehold ud af det.

Det er en dårlig løsning, og den kommer kun på plads, fordi man handler i panik og ikke tænker de langsigtede træk ind. Den eneste løsning, der er omkring KTK, det er ikke omorganiseringer og reorganiseringer, genetableringer og nyetableringer, og hvad man nu ellers kan finde på at sætte af nye overskrifter på den type indstillinger.

Det eneste, der hjælper, det er at få skilt sig af med den KTK-afdeling. Københavns Kommune er en elendig ejer af en entreprenørvirksomhed.

Winnie Berndtson (U): Jamen siden Monica Thon er så begejstret for den her indstilling, så kunne Monica Thon måske komme herop og forklare, hvor meget vejvedligeholdelse det egentlig er, at vi får for de her penge, og hvorfor det er så hamrende genialt at have en afdeling, nemlig KTK, som arbejder på den måde og har omkostninger på den måde, at omkostningerne til alt muligt andet end det faktiske arbejde er mere end halvdelen af de samlede omkostninger.

Selv med den uddybning, som vi har fået, kun fordi vi har bedt om det og opdager, at indstillingen er en helt anden end det, forvaltningen faktisk havde skrevet i den oprindelige indstilling, ved vi nu, hvordan de her beløb er sammensat.

Derfor ved vi også noget, men der er også noget, vi ikke ved. F.eks. forstår jeg ganske enkelt ikke, at man opererer med en fast omkostning, altså en omkostning vi ikke kan slippe for, der hedder løn. O.k. forstået, der er nogle, der skal sidde med hænderne i skødet og drikke kaffe, for vi kan ikke bare fyre dem. Kapacitetsomkostninger i afdelingen.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 13. september 2007

Så har man en post, der hedder de faste dele af materielomkostningerne, det forstår jeg simpelt hen ikke, hvordan man kan have sådan nogle.

Så er der i øvrigt nogle øvrige omkostninger. Det her beløb, som er ret stort, fordi det er 28 pct. af den samlede bevilling, det er så i øvrigt ikke yderligere uddybet, 28 pct. af de her 7 mio. kr. går til noget, vi stort set ikke ved, hvad er, men som vi får at vide, at det skal vi betale under alle omstændigheder. Man får jo kun halv vejvedligeholdelse for det her, man får jo ikke hel vejvedligeholdelse for det.

Og man påstår oven i købet, at man tillader sig at lægge en indstilling frem fra Borgerrepræsentationen, hvor man ikke har rettet indstillingen, man skal om i bilag for at finde ud af, at det ikke er rigtigt, at de 7 mio. er omkostninger, vi skulle have afholdt alligevel til løn, men det kun er 1,2 mio., der er omkostninger til løn, som vi alligevel skulle have afholdt.

Så har man i mellemtiden fundet ud af, at nå ja, det er ikke kun løn, der er også nogle faste omkostninger og nogle faste materielomkostninger osv. osv. Men det har man opfundet, efter man har påstået over for politikerne i udvalget og ikke rettet det, da det kom til Borgerrepræsentationen, at de 7 mio. var lønomkostninger, vi alligevel skulle have afholdt.

Det er bare ganske enkelt ikke i orden, det er ikke godt nok grundlag, det er ikke en god nok indstilling, og det er ikke i orden, at Borgerrepræsentationen skal bondefanges på denne her måde. Det synes jeg ganske enkelt ikke er i orden.

(Kort bemærkning).

Lars Dueholm (V): Jamen for en gangs skyld, kunne man sige, har Winnie Berndtson jo fat i den lange ende. Som jeg også sagde i mit første indlæg, det her drejer sig langt mere om at dække KTK's generelle underskud, end det gælder om at få lavet vejvedligeholdelse, eller det gælder om at få de ledige hænder, der ellers ville drikke kaffe i KTK til at lave noget resten af året.

Fordi hvis man nu siger 7 mio., som der står på side 2 ud af 3 i bilaget, der går der altså mindst 1,981 mio. til ting, der overhovedet ikke har noget med vejvedligeholdelse at gøre, overhovedet ikke noget med vejvedligeholdelse at gøre, det er dækning af det almindelige underskud. Der går 1,2 mio. ca. til løn.

Hvis man nu gav det her til en privat entreprenør i udbud, mon ikke prisen så i virkeligheden hed 7 mio. minus 1,981 mio., som går til noget, der ikke har med vejvedligeholdelse at gøre, hvilket er ca. 5 mio., og så skulle vi alligevel give 1,2 i løn til dem, der sidder og drikker kaffe. Ergo ville vi altså få den samme vejvedligeholdelse for 6,2 i stedet for 7.

Så ved jeg godt, at der så er et ufinansieret underskud i KTK, men lad nu være med at argumentere for det ud fra at få vejvedligeholdelse for det. Nej, det er et spørgsmål om, at KTK er for dårlige til deres arbejde og ikke har noget som helst med det her arbejde at gøre.

Ergo, hvis den her vejvedligeholdelse blev udliciteret resten af året, ja, så ville vi givetvis få mere for pengene.

Indstillingen blev godkendt med 37 stemmer imod 14.

For stemte: A, B, F, O og Ø.

Imod stemte: C, A. Ben Haddou (løsgænger), Winnie Larsen-Jensen (løsgænger), V, Louise Frevert (løsgænger), Winnie Berndtson (løsgænger) og Finn Rudaizky (løsgænger).

19) BR 361/07. Medlemsforslag om lønløft til offentligt ansatte

Det foreslås,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 13. september 2007

1. at overborgmesteren beder Kommunernes Landsforening rejse krav om puljer til markante lønforbedringer til offentlige ansatte i den kommunale sektor overfor regeringen i forbindelse med finanslovsforhandlingerne.

(Stillet af Enhedslisten)

Borgmester **Mikkel Warming**: I sommer opstod der spontane strejker blandt hjemmehjælpere over hele landet, også her i København. Kravet var højere løn, hjemmehjælperne var utilfredse med, at det i mange tilfælde kan betale sig at skifte til et ufaglært job. Det startede i Jylland og bredte sig som en steppebrand til resten af landet.

Plejepersonalet fortjener anerkendelse, respekt og en ordentlig løn for den indsats, de yder. Når vi støtter krav om lønforhøjelser, så er det også, fordi det er nødvendigt for Københavns Kommune i forhold til at kunne tilbyde en anstændig offentlig service.

Det er jo ikke nogen hemmelighed, at vi her i kommunen har problemer med at rekruttere og fastholde de ansatte i hjemmeplejen, og det er sådan set, uanset om det er ældre, eller om det er handicappede, eller det er psykisk syge. Typisk fører kun 50 pct. af de ledige jobopslag til fastansættelse i første forsøg.

Vi bruger derfor rigtig mange penge på at besætte ledige stillinger med dyrere vikarer. Da arbejdet i hjemmeplejen i forvejen er hårdt, og hvis det ikke tilrettelægges ordentligt, også nedslidende, gør det ikke sagen bedre, at det også er underbetalt. Derfor er det vigtigt også at kigge på et anstændigt lønniveau for de offentligt ansatte.

Problemet er, at kommunens problemer med rekruttering og fastholdelse begrænser sig ikke kun til én gruppe. Det handler også om pædagoger, socialrådgivere, lærere, og derfor foreslår Enhedslisten et generelt lønloft til alle lavtlønnede offentligt ansatte.

Men kommunen kan ikke løfte den opgave alene, uanset hvad man måtte tro, der kan ske i budgetforhandlingerne, så kan vi ikke. Staten må træde til.

Interesserer regeringen sig bare en lille smule for perspektivet om ordentlig velfærd i fremtiden, jamen så skal der penge på bordet. Hverken den højtprofilerede kvalitetsreform eller den såkaldte velfærdspakke lægger op til, at det vil ske.

Derfor foreslår Enhedslisten, at der gennem KL stilles krav om, at regeringen etablerer og finder de nødvendige penge til en lønpulje i forbindelse med den kommende finanslov, så parterne har noget at fordele ved de kommende overenskomster.

Der er kommet et ændringsforslag fra i hvert fald Socialdemokratiet og SF, går jeg ud fra, der stod godt nok, Socialdemokratiet, SF og De Radikale, men i hvert fald Socialdemokratiet og SF. Det gør forslaget meget bedre, det skærper det til, at det er Borgerrepræsentationen, der retter henvendelse til KL.

Det understreger også noget, vi er blevet drillet med nede i salen indtil flere gange, nemlig understreger at det er de lavtlønnede, de dårligst lønnede offentligt ansatte, der skal have et løft i lønnen.

Derfor kan Enhedslisten støtte det af Socialdemokratiet, SF og måske vistnok tidligere af De Radikale, stillede, nå det af Socialdemokratiet og SF stillede ændringsforslag.

Carl Christian Ebbesen (O): I Dansk Folkeparti har vi den holdning, at vi rent faktisk mener, at der er en gruppe af mennesker, som har brug for et lønloft, og det er specielt den gruppe af mennesker, som er inden for vores plejepersonale. De mennesker, hvor man ikke kan flytte arbejdspladsen til Kina eller andre steder, men simpelt hen der, hvor der er nogle mennesker, der har et behov for, at der kommer nogle og passer og plejer dem.

Det er også sådan, at uanset hvem af os, der er her, så kan vi alle sammen få brug for pleje, vi kan gå hen og blive syge, og i den situation er vi alle sammen indstillet på, at vi ønsker, at der er nogle, der

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 13. september 2007

passer os. Der nytter det altså ikke noget, at hvis det er sådan, at når vi enten bliver gamle og har brug for pleje og omsorg, at vi så får en billet til Kina for at kunne blive passet og plejet dernede.

Nej, der er vi nødt til at sikre den nødvendige rekruttering og fastholdelse af danske medarbejdere. Det giver fuldstændig åbenlyst sig selv.

Derfor er Dansk Folkeparti fuldstændig indstillet på, at vi er nødt til at gøre noget på dette område. Derfor takker jeg sådan set Enhedslisten for, at vi får debatten i salen allerede nu.

Det der bekymrer mig det er, at man bare ønsker at snakke om det, at man har nogle visioner om, nå jamen der er nogle, der skal have noget mere i løn, og det må nogle andre så klare, så gider vi i øvrigt ikke beskæftige os mere med det. Vi skriver et stykke papir, stiller et forslag, og så sender vi bare regningen videre til nogle andre.

Nej, virkeligheden er, at hvis den her Borgerrepræsentation tager det her seriøst, så er der kun én måde at gøre det på, og det er ved at sige, vi selv tager ansvar, at vi siger, vi tager ansvar for de københavnske borgere, for de københavnske mennesker, som har et behov for pleje.

Der er vi nødt til at sikre, at der er en tilstrækkelig rekruttering og fastholdelse, og derfor stiller Dansk Folkeparti et ændringsforslag, hvor vi selv i budgetforhandlingerne tager den her diskussion op om, hvordan vi kan sikre en bedre løn, bedre rekruttering og fastholdelse specielt inden for de områder, hvor der er et højt vikarforbrug.

Så derfor så foreslår vi, at medlemsforslaget erstattes af følgende ”at”, nemlig:

”at Borgerrepræsentationen tilkendegiver, at man i de kommende budgetforhandlinger vil tilvejebringe en pulje til ekstra lønløft af de dårligst lønnede medarbejdere i Københavns Kommune, herunder til at sikre lønløft inden for de fag, hvor brugen af vikarer er høj på grund af rekrutteringsproblemer.”

Så det det handler om det er at lave en lønpulje, hvor man sikrer, at der er et nålestik, der går ind og løser de steder, hvor vi simpelt hen har problemer med at få besat stillingerne.

Det giver jo sig selv, at de masser af penge, det er små 300 mio. kr., vi bruger på vikarforbruget, de penge, den merudgift, der er ved at have vikarer til at have med det her område at gøre, dem kunne vi lige så godt bruge på at give bedre løn- og arbejdsvilkår for den gruppe af mennesker, herudover også et ekstra lønløft, hvis man spørger Dansk Folkeparti.

Så har der været diskussioner hele vejen rundt om, kan man nu også det, og blander vi os ikke i overenskomstforhandlingerne, og hvad med fagbevægelsen og trepartsforhandlinger og alt muligt andet.

Til det har jeg egentlig kun at sige, at jeg synes, der er behov for solidaritet, også inden for fagbevægelsen. Jeg synes, det er et problem, at vi hører, at fordi man ønsker at hjælpe en gruppe af mennesker, hvor alle, tror jeg herinde, er enige om, der er behov for et lønløft, at det så også betyder, at nu skal alle mulige andre også have, herunder måske endda sågar vores direktør, vi har siddende har bagved.

Fordi det ender med, at nå jamen hvis de dårligst lønnede skal have, det dårligst lønnede plejepersonale skal have, jamen så skal alle mulige andre grupper pludselig også have. Og så ender det med, at vi også har været med til at give direktøren mere i løn.

Der synes jeg, jeg savner en solidaritet, en solidaritet til at sige, at der er nogle grupper, fordi vi har rekrutteringsproblemer, så er der nogle grupper, der skal have et højere lønløft end andre grupper. Der må jeg bare sige, at hvis vi vil gøre noget, så er vi nødt til selv at gøre det og ikke sende regningen videre eller opfordringer videre alle mulige andre steder hen i huset.

Jeg ved, vi kan gøre meget, og derfor har Dansk Folkeparti selvfølgelig også i de her budgetforhandlinger, som pågår, markeret et klokkeklart ønske/krav om, at der skal tilvejebringes midler i budgetforhandlingerne til at sikre den her gruppe af mennesker et lønløft.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 13. september 2007

Anne Vang (A): Hos Socialdemokraterne er vi af den opfattelse, at de dårligst lønnede grupper af vores offentligt ansatte i København skal have mere i løn. Der har jo været en lang debat på landsplan om, hvor meget de offentligt ansatte tjener. I den forbindelse har jeg haft fornøjelsen af at kigge på nogle af de offentligt ansattes lønsedler, de stemmer ikke helt overens med det, som der har været påstået fra allerhøjeste plan.

Jeg kan sige, at vi i Socialdemokratiet har én opfattelse af de lønsedler, nemlig at det er et for lavt beløb, der står på bundlinjen.

Vi har stor sympati for både ændringsforslaget fra Dansk Folkeparti og det oprindelige forslag fra Enhedslisten. I forhold til Dansk Folkepartis forslag vil vi nu nok mene, at selv om vi i de kommende budgetforhandlinger bestemt er villige til at diskutere lønløft til de dårligst lønnede offentligt ansatte i København, så ville det være en uskik, nu mens vi sidder ude ved forhandlingsbordene, at vedtage herinde, hvad vi skal mene.

Til gengæld synes jeg, at Dansk Folkepartis ændringsforslag rummer nogle meget positive takter set i forhold til Enhedslistens forslag. Det handler om denne her sætning, nemlig at det skal være de dårligst lønnede medarbejdere, og inden for de fag, hvor brugen af vikarer er høj på grund af rekrutteringsproblemer.

Carl Christian Ebbesen pegede bagud og nævnte de direktører, der sidder her bag ved talerstolen. Jeg har stor respekt for deres arbejde, men det ændrer ikke ved, at hvis vi giver dem et lønløft, hvis vi giver samtlige medarbejdere i Københavns Kommune et lønløft, ja, så vil SOSU-assistenten stadig væk være relativt dårligt lønnet.

Derfor er Socialdemokraterne positive over for Dansk Folkepartis tilføjelse om, at det skal være de dårligst lønnede medarbejdere og inden for de fag, hvor brugen af vikarer er høj på grund af rekrutteringsproblemer.

Enhedslistens ellers meget sympatiske forslag rummer også et problem mere, nemlig at det fra vores synsvinkel er umuligt at stille et krav fra Borgerrepræsentationen til overborgmesteren i hendes egenskab af bestyrelsesmedlem i KL. Det hænger sammen med, at det er partierne, der udpeger bestyrelsesmedlemmer og ikke Borgerrepræsentationen, hvorfor man som bestyrelsesmedlem i KL kun er ansvarlig over for sit parti og ikke over for denne forsamling.

Vi vil gerne stille et ændringsforslag, og det lyder sådan her:

”at Borgerrepræsentationen opfordrer Kommunernes Landsforening at rejse krav over for regeringen om puljer til markante lønforbedringer i den kommende overenskomstperiode til de dårligst lønnede offentligt ansatte, herunder inden for de fag, hvor brugen af vikarer er høj på grund af rekrutteringsproblemer.”

Det skal selvfølgelig erstatte medlemsforslagets ”at”-punkt. Den opmærksomme lytter vil bide mærke i, at det er stort set enslydende med Dansk Folkepartis forslag, det sidste ”at”.

Medlemsforslaget er stillet af Socialdemokraterne og Socialistisk Folkeparti. På de papirer, som ligger rundt til jer, står der også Det Radikale Venstre. Det skyldes, at vi oprindeligt troede, at Det Radikale Venstre også ville være med, men de bestemte sig om, og det kan jo ske.

Men det var Socialdemokraternes holdning til løn, vi mener, at de dårligst lønnede offentligt ansatte bør have mere i løn, og vi er også villige til at gøre en indsats for det.

Kasper Johansen (B): Jeg skal allerførst beklage, at i denne her informationsalder kan der stadig væk opstå ærgerlige kommunikationsbrist, og jeg skal beklage, at Det Radikale Venstre står på et ændringsforslag, og det er ene og alene vores egen skyld, vi står der ved en fejl.

Vi har stor sympati for forslaget grundide, vi mener jo også, at vi som forsamling for hovedstaden her selvfølgelig har en vigtig opgave i at kigge meget bredt på de problematikker, der er. Der er ikke nogen tvivl om, at vi har nogle ting, der ikke hænger ordentligt sammen i forhold til lønninger for offentligt ansatte og stigende boligpriser på ejer- og især andelsboligmarkedet i øjeblikket.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 13. september 2007

Men ikke desto mindre synes vi ikke, at det her er forummet for at gå ud og love andre mennesker på den måde højere lønninger.

Vi har derfor vores eget ændringsforslag, som vi mener, og det er, at vi opfordrer Kommunernes Landsforening her fra salen til at rejse krav over for regeringen om at nedsætte en lønkommission, som vil granske lønninger og forhold for de offentligt ansatte.

Det er også et forslag, som vores parti på Christiansborg er kommet med. Hvis ikke forslaget bliver vedtaget, vil vi godt have, det bliver taget med som en protokolbemærkning.

Peter Schlüter (C): Der er ingen tvivl om, at det eksorbitante forbrug i Københavns Kommune af vikarhjælp afspejler nogle problemer, som vi virkelig skal til bunds i. Det er flere hundrede millioner kroner, og det er i øvrigt et beløb, som er kraftigt stigende. Det afspejler jo et fænoment stort sygefravær, som vi simpelt hen ikke bare kan være bekendt ikke at få gjort noget ved. Fordi det er alt, alt for dyrt.

I øvrigt så afspejler det jo også, at en masse medarbejdere ikke er tilfreds med hverdagen i institutionerne.

Men vi kan ikke goutere Enhedslistens indstilling her, i og med at det jo ret beset er en blankocheck. Det er måske også en lille smule utidig indblanding i nogle forhandlinger mellem arbejdsmarkedets parter, hvor man kan sige, hvad betyder den her indstilling, altså den her blankocheck.

Præcis hvor mange penge det drejer sig om, ved vi præcis, hvor mange mennesker det kommer til at dreje sig om, nej, det siger indstillingen ikke noget om.

Men vi erkender, at der er brug for hænder, men flere hænder alene gør det ikke i Københavns Kommune, der er også brug for mere ledelse, mere kompetent ledelse, mere kommunikerende, reflekterende ledelse i høj grad.

Blandt medarbejderne er der brug for kompetenceløft, der er brug for bedre it-systemer, så folk ved, hvad det er, de roder rundt med i hverdagen af dokumentation, så vi får effektiviseret det område. Det betyder, at der ikke skal dokumenteres mere, end der er brug for, og det betyder, at man skal bruge langt, langt mindre tid på den slags i hverdagen, og altså mere tid og flere ressourcer kan således sættes af til kontakten.

Det betyder også, at arbejdsklimaet skal vi kigge på, det skal forbedres. Medarbejderens oplevelse af hverdagen, af overblikket, af sammenhængen i arbejdsdagen, det er altså sammen med til at forøge arbejdsglæden.

Vi skal heller ikke glemme, at der er alternativer til lønløft. Det er ikke vores, kan man sige, område at arbejde med det, det er sådan noget, der vedrører skattelettelser. Det er sådan noget, der vedrører andre spændende områder af hele indkomstproblematikken blandt de medarbejdere i Københavns Kommune, som vi er fuldstændig enige i på nogle områder trænger til et lønløft. Men det skal ikke være på den her måde ved at udstede en blankocheck, for det kan ikke gennemføres.

Winnie Berndtson (U): Jeg er sikker på, at intentionerne er ædle og gode, men hånden på det rød-grønne hjerte i Enhedslisten: Hvor meget er det, man forestiller sig, at det at bede overborgmesteren bede KL om at rejse et krav om, at regeringen skal tage noget med i finanslovsforhandlingerne, rent faktisk giver i lønningsposen til hjemmehjælperne i København? Hvor meget er det, man forestiller sig, det her har effekt?

Eller for den sags skyld kunne man sige til dem, der har stillet ændringsforslag, med undtagelse af Dansk Folkeparti: Hvor meget er det lige, man forestiller sig, det hjælper, at Borgerrepræsentationen opfordrer KL?

Er det sådan, at det er fornemmelsen, at det gør rigtig stort indtryk på Kommunernes Landsforening, når Borgerrepræsentationen udtaler sig, et så stort indtryk, at der rent faktisk kommer handling bagved det. For det er jo rent faktisk det, der er formålet.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 13. september 2007

Jeg tror ikke, det hjælper at sende brevdUER hverken til Christiansborg eller lidt længere ud til Amager, hvor KL huserer, jeg synes, man skal lade de dUER hvile i fred i Rådhusårnet, og så synes jeg, man skal tage tyren ved hornene og lege de arbejdsgivere, som Borgerrepræsentationen er for de ansatte, der er i denne her kommune. Vi er nemlig ikke ansatte i denne her sammenhæng, vi er arbejdsgivere for de mange ansatte, vi har i Københavns Kommune.

Jeg kan forstå, at der også er en vilje til, også hos Socialdemokraterne, at man i forbindelse med budgetforhandlingerne rent faktisk kigger på, om man kan afsætte en pulje, hvor vi som arbejdsgivere går direkte til vores egne ansatte og giver dem et tilbud om bedre løn og arbejdsvilkår, mellem arbejdsgivere og arbejdstagere som en slags lokalaf tale her ved os. Det synes jeg er rigtig, rigtig konstruktivt.

Så lad os da se igennem fingrene med den uskønhed, som den socialdemokratiske ordfører kom til at sige højt, nemlig at nu var det jo ikke så godt, hvis forhandlingerne om budgettet foregik her i salen, det var jo sådan set bedre, at man holdt sig til der, hvor forhandlingerne skulle foregå, nemlig ude ved bordene over kaffen.

Det kan da godt være, det er sådan, realiteterne er, men det ville da være skønt, hvis vi lavede budgetforhandlinger i offentlighed i salen, tænkte jeg bare. Men sådan er det ikke. Da der er nogle af os, der stadig væk ikke er blevet inviteret på kaffe, så har vi jo i hvert fald muligheden for at bidrage her.

Jeg synes, det er rigtig dejligt, hvis Socialdemokraterne også i aften tilkendegiver, at de er faktisk indstillet på at hjælpe de offentligt ansatte i København, de lavest lønnede offentligt ansatte, det er dem, vi har så hårdt brug for, sende en klokkeklar meddelelse til vores personale om, at vi fremadrettet agter at være gode arbejdsgivere. Vi ved, hvor meget vi har behov for deres arbejdskraft i fremtiden og siger, at man vil arbejde for at få den her pulje, at vi vil give dem ekstra i løn, for ellers kan vi ikke løse de opgaver, vi har i kommunen i stedet for at gå de lange og trange veje, som man ellers bruger meget energi på gennem de billige boliger, som vi ikke engang kan sikre, at de offentligt ansatte i Københavns Kommune rent faktisk får.

Så det synes jeg er rigtig dejligt, og så lad det gerne foregå over kaffen, bare der kommer noget ud af det. Men lad være med at stille forslag om, at KL nok hører på os, eller at regeringen nok hører på os, hvis overborgmesteren går til KL, som så går til regeringen, som så blander sig i finanslovsforhandlingerne med et helt andet budskab, fordi vi har stået og ævlebævlet om noget herinde.

Det sker jo ikke, det gør ikke en snus indtryk. Så lad være med at lave sådan nogle paradeforslag, hvis vi mener det alvorligt, så gør det – og jeg vil sige rent undtagelsesvis, meget undtagelsesvis, jeg er enig med Dansk Folkeparti i, lad os dog gøre det, vi selv kan gøre, lad os dog handle der, hvor vi selv kan handle i stedet for bare hele tiden at sende nogle opfordringer til nogle, vi ved ikke hjælper os.

Carl Christian Ebbesen (O): Der er kommet yderligere 2 ændringsforslag. Og i forhold til det, der er stillet af Det Radikale Venstre, så har jeg sådan set kun et svar at give tilbage. Jeg er selv medlem af Kommunernes Landsforenings Løn- og Personaleudvalg, og i de lønstatistikker og det arbejde, der er der, der kan man få nøjagtig alle de oplysninger, som I her efterspørger. Der er ikke brug for at sende noget i nogen kommission eller undersøge noget som helst, hvad det her handler om.

Jeg tror alle, og det håber jeg da også, De Radikale bakker op om, og det er, at vi har et rekrutterings- og fastholdelsesproblem, specielt inden for plejepersonaleområdet. Det er dokumenteret og analyseret forfra og bagfra. Jeg synes så egentlig også, det er meget godt beskrevet i Enhedslistens motivering, nemlig at vi har problemer med at ansætte inden for dette område.

Så det her handler ikke om at få det sendt yderligere nogen steder hen, det handler simpelt hen om, at vi skal handle nu og ikke sende noget til hjørnespark og tro, at andre kommer og løser det for os. Så det kan Dansk Folkeparti ikke støtte.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 13. september 2007

Det stillede ændringsforslag af Socialdemokratiet, SF og Radikale er jo næsten i samme stil. Jeg takker for de rosende ord fra den socialdemokratiske ordfører, nemlig at det er de lavestlønnede, der har brug for et ekstra lønløft. Dermed ikke sagt, at der ikke også er andre grupper inden for den offentlige sektor, der kan have brug for et lønløft, men det nytter ikke noget, at alle skal have lige meget. For så er det jo netop, at vi ender med, at også direktørerne i Københavns Kommune får et stort lønløft. Det er ikke det, der er hensigten, fordi så styrer Danmark kun imod en finanspolitisk krise. Det det handler om, det er at lave et nålestik over for de medarbejdere, hvor der er et behov.

Så det, der er brug for, til Socialdemokratiet, det er jo penge nu, ikke mere snak, ikke flere undersøgelser. Det er os, der har ansvaret her i kommunen. Jeg må sige, at Socialdemokraterne og De Radikales forslag det er kun ord og snak, vi har brug for penge på bordet nu. Så kære Socialdemokrater og Radikale, lad os nu sætte os omkring bordet og få fundet de penge i en eller anden model, hvor det kan lade sig gøre, gerne kombineret med uddannelse eller andet. Det handler jo om, at vi skal fjerne sten og få løst den her problematik, som er så afgørende for, at Københavns Kommune også i fremtiden vil kunne få passet vores ældre og syge.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Det er sådan set blevet klart, at det er et forslag, der er stillet af Socialdemokraterne og SF, og De Radikale har deres eget forslag.

Peter Schlüter (C): Netop hjemmehjælperområdet det er jo et af de mest omkostningstunge i forhold til vikarhjælp. Jeg synes, det er påfaldende, at netop på det område vikarhjælp, når vi snakker om socialforvaltningen, så har De Konservative jo ønsket, at man i den forbindelse, altså i forhold til vikarhjælp, det enorme beløb, vi bruger på vikarhjælp i socialforvaltningen, at vi finder nogle løsninger, sådan at man kan sige, de penge, vi bruger til vikarhjælpen i stedet for kan blive kanaliseret over til kommunens egne medarbejdere.

Det vil sige, at vi stiller nogle arbejdsforhold, nogle arbejdsmodeller, nogle alternativer op, hvor man siger, ønsker nogen af kommunens medarbejdere fleksible ordninger, så skal det kunne lade sig gøre. Ønsker kommunens egne medarbejdere overtid, så skal det også kunne lade sig gøre, og så skal der selvfølgelig også falde en rimelig belønning herfor. Vi skal være meget mere fleksible, og det kan de f.eks. i sundheds- og omsorgsforvaltningen.

Så jeg synes, at det kunne være et af de områder, hvor vi virkelig selv kunne skabe nogle gode positive resultater. Det koster ikke nødvendigvis ekstra i forhold til det forslag, som foreligger.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Vi skal til afstemning. Der er stillet 3 forskellige forslag. Vi stemmer først om det radikale forslag. Det er sådan, at hvis dette medlemsforslag vedtages, så bortfalder de andre ændringsforslag.

Det Radikale Venstre stillede følgende ændringsforslag

"Det foreslås, at medlemsforslaget erstattes af følgende at-punkt:

"at Borgerrepræsentationen opfordrer Kommunernes Landsforening til at rejse krav over for regeringen om at nedsætte en lønkommission, der gransker lønninger m.v. for de offentlige ansattes lønniveau.""

Dansk Folkeparti stillede følgende ændringsforslag:

"Det foreslås, at medlemsforslaget erstattes af følgende at-punkt:

"at Borgerrepræsentationen tilkendegiver, at man i de kommende budgetforhandlinger vil tilvejebringe en pulje til ekstra lønløft af de dårligste lønnede medarbejdere i Københavns Kommune, herunder til at sikre lønløft inden for de fag, hvor brugen af vikarer er høj på grund af rekrutteringsproblemer.""

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 13. september 2007

Socialdemokraterne og Socialistisk Folkeparti stillede følgende ændringsforslag:

"Det foreslås, at medlemsforslaget erstattes af følgende at-punkt:

"at Borgerrepræsentationen opfordrer Kommunernes Landsforening til at rejse krav over for regeringen om puljer til markante lønforbedringer i den kommende overenskomstperiode til de dårligst lønnede offentligt ansatte, herunder inden for de fag, hvor brugen af vikarer er høj på grund af rekrutteringsproblemer.""

Det af Det Radikale Venstre stillede ændringsforslag blev forkastet med 43 stemmer imod 7.

For stemte: B.

Imod stemte: A, C, F, A. Ben Haddou (løsgænger), O, Winnie Larsen-Jensen (løsgænger), V, Louise Frevert (løsgænger), Winnie Berndtson (løsgænger), Finn Rudaizky (løsgænger) og Ø.

Det af Dansk Folkeparti stillede ændringsforslag blev forkastet med 36 stemmer imod 14.

For stemte: C, A. Ben Haddou (løsgænger), O, Winnie Larsen-Jensen (løsgænger), V, Winnie Berndtson (løsgænger) og Finn Rudaizky (løsgænger).

Imod stemte: A, B, F, Louise Frevert (løsgænger) og Ø.

Det af Socialdemokraterne og Socialistisk Folkeparti stillede ændringsforslag blev vedtaget med 28 stemmer imod 9. 13 undlod.

For stemte: A, F og Ø.

Imod stemte: B, A. Ben Haddou (løsgænger) og Louise Frevert (løsgænger).

Følgende undlod at stemme: C, O, Winnie Larsen-Jensen (løsgænger), V, Winnie Berndtson (løsgænger) og Finn Rudaizky (løsgænger).

Medlemsforslaget var således blevet erstattet af det af Socialdemokraterne og Socialistisk Folkeparti vedtagne ændringsforslag.

Det Radikale Venstre afgav følgende protokolbemærkning:

"Det Radikale Venstre finder, at Borgerrepræsentationen i stedet bør opfordre Kommunernes Landsforening til at rejse krav over for regeringen om at nedsætte en lønkommission, der gransker lønninger m.v. for de offentligt ansattes lønniveau."

20) BR 366/07. Medlemsforslag til indmeldelse af Københavns Kommune i organisationen 'Mayors for Peace'

Det foreslås,

1. at Københavns Kommune indmelder sig i organisationen 'Mayors for Peace'.
(Stillet af Socialdemokraterne, Det Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti)

Simon Strange (B): Og så til noget helt andet, fristes man til at sige.

Vi skal lige ud af vores egen lille suppedas og de ting, vi nu har beskæftiget os med de sidste par timer, og kigge på nogle helt andre ting.

Det er klart, at i og med at forslaget her ikke har nogen bindende forpligtelser, heller ikke økonomiske, så kan det godt være, det måske ikke er så lang en diskussion, men jeg vil da gerne motivere forslaget alligevel.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 13. september 2007

Københavns Kommune bør melde sig ind i Mayors for Peace, fordi organisationen samler en række vigtige byer i et samarbejde for fred. Det giver en anledning til at reflektere, hvad man kan gøre, og hvad kan en by gøre for fred i verden, ja, hvad kan den enkelte gøre.

Men vi må jo tro på, at vores fælles handlinger, fælles ønsker gør en forskel, ellers er det hele meningsløst. Byerne er begyndt at spille en global rolle, byerne er i højere grad måske end lande og også i Danmarks tilfælde dem, som sætter dagsordenen.

Det er vigtigt, at byerne er med til at sende et signal om fred i verden på linje med den måde, lande agerer.

Mayors for Peace har i dag næsten 1.500 medlemsbyer, og her er bl.a. Berlin og Paris, som vi jo samarbejder med i andre sammenhænge samt storbyer som Amsterdam og Barcelona, London og Stockholm. Formanden for Mayors for Peace, kan jeg hilse og sige, er Hiroshimas borgmester Akiba, og han er i år nomineret til Nobels fredspris.

Ved at melde sig ind i Mayors for Peace kan København være med til at sætte en international dagsorden for fredelig sameksistens. Københavns Kommune vil kunne deltage i organisationens arbejde med miljø, fattigdom og vold, og vi kan som den første by i Danmark være på forkant med denne vigtige dagsorden ved at melde os ind i Mayors for Peace.

Jeg vil slutte af med at sige, at hvert skridt på vejen for fred i verden er værd at tage, og intet skridt er for lille, intet skridt er for stort.

Jens Kjær Christensen (Ø): Nej, Simon Strange, men vi må jo gå ud fra, at det alligevel er et skridt, der bliver foretaget, når vi vedtager det her. Det betyder så, at Enhedslisten er meget positiv, det er næsten umuligt at være andet.

Jeg har bare et spørgsmål rent konkret: Kan det virkelig have sin rigtighed, at man kan vedtage et forslag, der er stillet af Socialdemokraterne, Det Radikale Venstre og SF, som ikke koster nogen penge? Det er faktisk det, der står.

Det tror jeg ikke på, så jeg vil gerne mene, at når man vedtager det her, er det under den klare forudsætning, at det kommer til at koste nogle penge, og det må så være spredt rundt på de forskellige repræsentationskonti hos de tre berørte borgmestre.

Peter Schlüter (C): Jeg synes, det er en fantastisk ansvarlighed, som Enhedslisten udviser i forhold til den her indstilling. Den kan jeg kun billige.

Altså det handler om Mayors for Peace, Love and Understanding, Mayors for ditten, Mayors for datten, men hvad er lige vores kerneområde, vores fokusområde er her i Københavns Kommune? Det er at drive kommunen. Det er ikke at sende borgmestre og embedsfolk rundt i verden til alle mulige konferencer, som netop ikke kan undgås at koste en masse penge. For det her kommer unægtelig til at koste en masse på repræsentationskontoen, på rejsekontoen.

Det vil igen sige, det kommer til at koste en masse fravær af embedsmænd og politikere, borgmestre, og hvad ved jeg, som skal bruge tiden til at løse de opgaver, vi er valgt her til.

Vi har jo et Udenrigsministerium, og der snakker de også om fred i verden, og der snakker de om alle andre ting, som også berører københavnere og deres hverdag i forhold til de store spørgsmål, som vi vælger vores folketingspolitikere til.

Vi er valgt her i Københavns Kommune til at varetage københavnernes interesser i hverdagen, og så lad folketingspolitikere om de store træk på den store bane.

Winnie Berndtson (U): Ja, jeg vil godt bede formanden om at vejlede denne her forsamling i, om det her overhovedet er muligt, når nu Simon Strange har beskrevet det ædle formål, at vi skal være med til at sætte den internationale dagsorden for verdensfreden.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 13. september 2007

Mig bekendt så falder det ikke helt inden for skiven af, hvad kommuner kan og skal beskæftige sig med. Jeg er sådan set enig i, at det er et ædelt og supergodt formål, der er bare nogle regler for, hvad kommuner må beskæftige sig med, så det vil jeg faktisk gerne have belyst.

Og så havde jeg præcis den samme indfaldsvinkel til det, som Jens Kjær Christensen, at det er jo underligt at melde sig ind i et foretagende, hvor man argumenterer for:

”At et medlemskab af organisationen har ingen bindende forpligtelser tilknyttet, ej heller økonomiske.”

Så tænker man på, o.k. vi melder os ind et sted, hvor vi ikke kan blive forpligtet til noget, godt så, så kan man spekulere lidt over, hvorfor man skal være der.

Vi melder os ind i en organisation, som vi tror kan sikre verdensfreden, men hvordan filen kommer vi til at deltage i den her organisations arbejde, når vi ikke afsætter en økonomisk ramme til at gøre det.

Så nej, jeg tror ikke, det er inden for skiven af, hvad kommuner må, og nej, jeg tror ikke, det er sådan, vi sikrer verdensfreden. Men det kan man gøre på så mange andre måder.

I indstillingens motivering er også nævnt miljø sammen med fattigdom og vold. Der vil jeg sige, det her har jo ikke været drøftet i Teknik- og Miljøudvalget, men jeg ved da, at vi samarbejder omkring miljø netop som forpligtende samarbejde, og vi har prioriteret netop både nationalt og internationalt, at vi, når vi samarbejder omkring miljø, gør det i forpligtende samarbejde og ikke på skåltale-niveau.

1. næstformand (**Mona Heiberg**): Jeg skal høre, om der er nogen, der ønsker afstemning. (*Ophold*). Det er ikke tilfældet, og forhandlingerne er afsluttet ... (*Afbrydelse*). Det er tilfældet, og vi går til afstemning.

Søren Pind (V): Når jeg tager ordet, så er det til proceduren for helt at forstå, hvad mødeledelsens indstilling er til de spørgsmål, der er stillet, forstået på den måde, at mødeledelsen har selvfølgelig ved ikke at afvise sagen fra dagsordenen fra mødets begyndelse accepteret, at punktet behandles.

Men derfor ville det nu være ganske rart at vide, om man mener, at denne forsamling kan træffe beslutninger af udenrigspolitisk rækkevidde. Det skal jeg venligst bede mødeledelsen om at svare på, og jeg er sikker på, at fru Mona Heiberg ved, at det her ikke er et ondsindet, nederdrægtigt spørgsmål stillet mod hende. Jeg ville sådan set snarere ønske, at overborgmesteren sad i stolen.

1. næstformand (**Mona Heiberg**): Ja tak, hr. Søren Pind, tak for tilliden, jeg læser op af det notat, der ligger vedrørende det her punkt:

”BR-Sekretariatet” - altså juraen - ”har påpeget, at Københavns Kommune ikke vil kunne deltage i den del af organisationens arbejde, der vedrører afskaffelse af kernevåben. Dette vurderes ikke at være en kommunal opgave, og der ligger tilsynsavgørelse på dette spørgsmål.”

Det vil jeg tro, fru Winnie Berndtson kan huske fra et af de første møder, da vi blev valgt i 1990. Da var dette spørgsmål rejst til en af de sager, der var.

”Til gengæld vurderes det, at Københavns Kommune godt vil kunne deltage i organisationens arbejde med miljø, fattigdom og vold. Dette er emner, som der også arbejdes med i Københavns Kommune.”

Altså vurderingen er, at vi kan deltage, hr. Søren Pind, i denne organisations arbejde.

Medlemsforslaget blev tiltrådt med 34 stemmer imod 15.

For stemte: A, B, F og Ø.

Imod stemte: C, A. Ben Haddou (løsgænger), O, Winnie Larsen-Jensen (løsgænger), V, Louise Frevert (løsgænger), Winnie Berndtson (løsgænger) og Finn Rudaizky (løsgænger).

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 13. september 2007

Dansk Folkeparti, Ben Haddou (løsgænger), Winnie Larsen-Jensen (løsgænger), Louise Frevert (løsgænger), Winnie Berndtson (løsgænger) og Finn Rudaizky (løsgænger) afgav følgende protokolbemærkning:

"Vi stemmer imod med den begrundelse, at det ikke er oplyst, hvilke økonomiske konsekvenser forslaget har."

=====

21) BR 394/07. Medlemsforslag om køb af sti til daginstitutionens legeplads

Det foreslås,

1. at købe af det stykke jord, der i dag udgør en sti mellem daginstitutionen Snorretoppen og den nye daginstitution på Islands Brygge 35 samt anlæggelse af legeplads herpå indgår i de igangværende budgetforhandlinger.

(Stillet af Venstre, Det Konservative Folkeparti, Dansk Folkeparti og Louise Frevert, løsgænger)

Pia Allerslev (V): Denne her sag er jo meget ligetil, den handler jo dybest set om at gøre noget, der er almindelig sund fornuft i, ikke at spilde københavnernes penge og at bruge dem, hvor de bliver bedst brugt.

Den har tidligere været diskuteret her i salen, og jeg skal derfor undlade at gøre et stort nummer ud af det, blot gøre opmærksom på, at denne her lågevagt, der skal være, vil efter forvaltningens oplysninger koste et sted mellem 600.000 kr. og 1 mio. i merudgifter til institutionerne.

Når man nu kan købe den her grund for omkring 2 mio., så er det altså ikke meget sund fornuft i, at man lader en lågevagt, en pædagog bliver det jo nok, stå og kigge på dem, der går frem og tilbage over en sti, som i øvrigt ikke er oprenset eller noget som helst endnu.

Det fornuftige i denne her sag ville være at købe stien, oprense den og så inddrage den til et endnu større, endnu bedre legeareal for de her børn, som er på den glimrende institution Snorretoppen og den nye institution, som skal ligge lige klos op ad den.

Så vores medlemsforslag, Venstres, Konservatives, Dansk Folkepartis og Louise Freverts, går i al sin enkelthed ud på, at man køber det her stykke jord, og i løbet af 3, måske 4 år har det tjent sig ind så rigeligt, fordi man jo så ikke behøver en lågevagt til at stå og passe på, at børnene går frem og tilbage over stien, og man kan simpelt hen bare lukke denne her sti og så bruge den som et legepladsareal til børnene i institutionen.

Så vi håber meget, at alle partier kan være med på at tage den her med til de igangværende budgetforhandlinger og se med velvilje på at få lavet en løsning med almindelig sund fornuft i.

Borgmester **Bo Asmus Kjeldgaard:** Jeg synes, det er helt reelt at bringe det her ind i budgetforhandlingerne, fordi når vi i sin tid sagde nej til det, så var det, fordi der ikke var flere penge i Børneplan I, og fordi vi sagde, der var så mange andre steder, som havde mere behov, der er mange institutioner på Nørrebro, som må følge deres børn langt, længere for at komme hen til, ikke en legeplads, men en park.

Men jeg synes, det er helt reelt at bringe det ind i budgetforhandlingerne. Det er klart, jeg har også været ovre og se det i dag faktisk, at det vil blive langt, langt bedre, hvis man kunne inddrage den sti. Men det er så et spørgsmål om prioriteringen i budgettet.

Hvad angår det med lågevagten og beløbet til lågevagten, har jeg bedt børne- og ungdomsforvaltningen om at lave en realistisk opgørelse af, hvad det rent faktisk vil koste, så det også kan indgå i forhandlingerne. Det er jo et spørgsmål, der skal forhandles, og jeg synes, det lyder meget det beløb, der

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 13. september 2007

bliver nævnt, også efter at have været ovre og se det i dag. Men lad os nu få en beskrivelse af, hvad det rent faktisk kommer til at koste realistisk set.

Klaus Bondam, B, deltog ikke ved behandlingen af sagen på grund af inhabilitet.

Medlemsforslaget blev tiltrådt uden afstemning.

=====

22) BR 393/07. Medlemsforslag om at Borgerrepræsentationen forkaster Socialudvalgets besparelsesforslag om udhuling af køb/salg budgettet

Det foreslås,

1. at Borgerrepræsentationen i dag tilkendegiver, at man anser Socialudvalgets besparelsesforslag om, at fortsætte med at udhule køb budgettet til køb af pladser i andre kommuner for at være socialt uansvarligt – og derfor ikke agter at gennemføre denne besparelse i forbindelse med budget 2008.

(Stillet af Finn Rudaizky og Winnie Berndtson, begge løsgængere)

Medlemsforslaget blev forkastet med 42 stemmer imod 7.

For stemte: A. Ben Haddou (løsgænger), O, Winnie Larsen-Jensen (løsgænger), W, Winnie Berndtson (løsgænger) og Finn Rudaizky (løsgænger).

Imod stemte: A, B, C, F, V og Ø.

Socialdemokraterne, Det Radikale Venstre, Socialistisk Folkeparti, Enhedslisten, Venstre og Det Konservative Folkeparti afgav følgende protokolbemærkning:

"Beslutninger vedrørende budget 2008 tages i forbindelse med budgetforhandlingerne for 2008."

=====

23) BR 395/07. Medlemsforslag om at Borgerrepræsentationen forkaster Socialudvalgets besparelsesforslag om at lukke Projekt Sokkelundlille

Det foreslås,

1. at Borgerrepræsentationen i dag tilkendegiver, at man anser Socialudvalgets besparelsesforslag om, at lukke Projekt Sokkelundlille for at være socialt uansvarligt – og derfor ikke agter at gennemføre denne besparelse i forbindelse med budget 2008.

(Stillet af Finn Rudaizky og Winnie Berndtson, begge løsgængere)

Finn Rudaizky (UP): jeg vil gerne indledningsvis stille et spørgsmål, som jeg vil bede om at få undersøgt ved lejlighed. Man havde tidligere den tradition, at når man stillede et forslag til protokollater, så blev de læst op herinde for de øvrige borgerrepræsentationsmedlemmer, sådan så man kunne forholde sig til det og man evt. selv ville stille nogle andre forslag.

Men nu er der i den seneste tid kommet den praksis, at man bare siger, man har en protokolbemærkning, således at forsamlingen ikke altid er klar over, hvad den protokolbemærkning kan omfatte. Så derfor vil jeg godt bede om, at man lige undersøger til næste gang, om det er en hensigtsmæssig måde, eller hvorvidt man skal tilbage til den tidligere praksis.

Da Socialudvalget den 2. maj i år behandlede projekt Sokkelundlille, så var Enhedslisten, SF og Socialdemokraterne, Det Radikale Venstre og Venstre efter min mening desværre enige i, at Sokke-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 13. september 2007

lundlille skulle lukkes. Der var faktisk kun De Konservatives Peter Schlüter og så jeg selv, som syntes, at projektet skulle bevares og i høj grad var værd at bevare.

Det drejer sig om altså ca. 1 mio. kr., som vi snakker om. Men jeg håber, at man dels har læst indstillingen og ved, hvad det her projekt omhandler, så det skal jeg nok lade være med at trætte med.

Jeg håber sandelig også, at der er nogle af de partier, som stemte for lukningen i udvalget, måske er kommet på bedre tanker, måske har de tænkt sig lidt mere om, har fået lidt flere oplysninger fra deres øvrige partifæller, måske har de læst nogle af de henvendelser, der er kommet.

Så jeg håber, at alt i alt de bedre tanker kan resultere i, at det budgetforlig, som skal komme ret snart, kan betyde, at Sokkelundlille kan fortsætte efter 1. januar 2008.

Hvis Sokkelundlille nedlægges, så betyder det rent faktisk, at den eneste institution i lokalområdet, der binder skole og KKFO og lokalområdet sammen, bliver nedlagt. Bl.a. emnerelaterede teaterstykker bliver nedlagt, og det er så konsekvensen, hvis Enhedslisten, SF, Socialdemokraterne, De Radikale Venstre og Venstre de fastholder deres stemmeafgivning fra udvalgs møde i Socialudvalget den 2. maj.

1. næstformand (**Mona Heiberg**): Til Finn Rudaizkys oplysning vil jeg blot sige, at både til punkterne 21 og 23 er protokolbemærkningen:

”Beslutninger vedrørende budget 2008 tages i forbindelse med budgetbehandlingerne for 2008.”

Blot en oplysning til hr. Finn Rudaizky.

Lars Rasmussen (A): Jeg vil bare sige, at vi sådan set også synes, at Sokkelundlille er et udmærket projekt, som har levet lidt i forskellige forvaltninger og haft en lidt kaotisk tilværelse.

Jeg vil slutte af med at sige, det gælder også de andre ting, at vi fører bare nu engang ikke forhandlinger her fra talerstolen, men det indgår i budgetforhandlingerne.

Frank Hedegaard (F): Altså det her er jo blevet en mere og mere mærkelig sag, fordi Finn Rudaizky går på talerstolen i dag og siger, at man har besluttet at lukke Sokkelundlille. Det passer jo ikke, vi har jo lavet en indstilling, som alle partier i Socialudvalget har taget forbehold for, så på den måde er der jo ikke besluttet noget endnu, før budgettet er færdigbehandlet.

Men man kan se, tiden løber hurtigt omkring Sokkelundlille. I øjeblikket der er nogle, der løber rundt inde i salen med en pressemeddelelse, hvor der faktisk står, at vores borgmester Jakob Hougaard har reddet Sokkelundlille, og det er i dag vedtaget, og der er sendt pressemeddelelse ud om det. Så vi kunne egentlig godt tænke os at få en forklaring på, hvordan det allerede kan ske nu, hvor budgettet ikke er besluttet.

Men det skal stå helt klart, at SF i budgetforhandlingerne da også gerne vil kæmpe for Sokkelundlilles videre overlevelse.

Katrina Feilberg (B): Jamen jeg vil da også godt starte med at tilslutte mig den forrige talers bemærkninger om, at det åbenbart allerede lige nu ser ud, som om der er vedtaget et budget her i Borgerrepræsentationen, for man kan jo læse i Berlingske Tidende, at Sokkelundlille allerede er reddet, og det er ene og alene Socialdemokraternes skyld. Det kan vi jo sige er godt for Sokkelundlille, men det er måske problematisk, at vi allerede lover noget, når vores budget først bliver lukket den 11. oktober.

I Det Radikale Venstre så har vi, det er rigtigt, at i Socialudvalget lavede man den her indstilling om, at det måske ikke skulle ligge i Socialudvalget, at der var andre måske mere presserende sager, og derfor lavede man den her indstilling om at spare eller i hvert fald indstille til omstillingsbidraget, at Sokkelundlille skulle skæres væk.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 13. september 2007

Men det er jo ikke ensbetydende med, at vi ikke støtter projektet, og vi ikke synes, det er rigtig godt. Men vi har måske det udgangspunkt, at man skal prøve at lægge det over til en af de andre forvaltninger, enten Kultur & Fritid eller Integrationsudvalget.

Så derfor er vi også meget for projektet stadig væk, og vi vil gerne, i hvert fald vores indspark er, at man skal forsøge at redde det i budgetforhandlingerne, men det er selvfølgelig ikke vedtaget endnu, så vi kan selvfølgelig ikke stå bare og love, at det er sket.

Men Det Radikale Venstre har en protokolbemærkning, som hedder, at ”vi er enige med forslagsstillerne om, at Sokkelundlille varetager mange sociale funktioner i området. Derfor finder Det Radikale Venstre også, at Sokkelundlille bør bevares.

Dog finder Det Radikale Venstre, at fremtidens finansiering af Sokkelundlille skal henvises til budgetforhandlingerne, og vi finder, at Sokkelundlille fortjener at få status som et kultur- og integrationshus og enten derfor bør ligge under KFU eller Beskæftigelses og Integrationsudvalget.

Borgmester Martin Geertsen: Se, for tiden har jeg påtaget mig den store opgave at forsvare borgmester Mikkel Warming i alle tænkelige sammenhænge, og det vil jeg så også gøre nu.

Jeg synes, det er fuldstændig ude i skoven, at Socialdemokraterne den ene dag anklager borgmester Mikkel Warming for ikke at have styr på sin økonomi, og så den næste dag så redder man nogle af de projekter, som borgmester Mikkel Warming og hans udvalg har indstillet i det påkrævede besparelseskatalog i forhold til omstillingspuljen.

Jeg synes simpelt hen, det er dårlig stil, borgmester Jakob Hougaard, det er simpelt hen parlamentarisk dårlig stil. Må jeg ikke føje en enkelt ting til ud over det.

I går var de borgerlige partier til budgetforhandlinger hos overborgmesteren, Jakob Hougaard var selv til stede, og en af de ting, som vi blev afkrævet svar på, det var, om vi accepterede omstillingspuljen som præmis, om vi accepterede, at de ting, der er blevet meldt ind i forhold til omstillingspuljen fra de respektive udvalg, at vi ville stå fast på, at sådan var det. Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti sagde, ja, det gjorde vi, lige så vel som vi accepterer spørgsmålet om vækstrammen, der er over kommunernes økonomi, det accepterede vi også. Altså de her fast grundpræmisser, som vi accepterede for ligesom at være en del af festen.

Så går der under 24 timer, og så spiller borgmester Jakob Hougaard smart på samtlige andre partiers bekostning her i Borgerrepræsentationen. Jeg synes simpelt hen, det er dårlig stil, borgmester Jakob Hougaard, så det skriger til himlen. Jeg har meget vanskeligt ved at se, hvordan borgmester Jakob Hougaard overhovedet kan se sig selv i spejlet.

Borgmester Mikkel Warming: Når et udvalg skal finde besparelser for over 100 mio. kr., så er det på et område som det sociale område fuldstændig komplet umuligt, uden at det går ud over rigtig mange gode projekter, rigtig mange gode ting, herunder Sokkelundlille.

Derfor er jeg, ja forundret er et forkert udtryk, men Jakob Hougaard har tydeligt haft et behov for at drille undertegnede, og så er det jo godt, at han er klogere end de 3 socialdemokratiske medlemmer af Socialudvalget, der var med til at indstille Sokkelundlille til lukning, at man har foretaget en 180 graders vending, og det er jeg glad for, det er jeg faktisk rigtig, rigtig glad for.

Jakob Hougaard må gerne drille noget mere, hvis det betyder, at han ruller flere besparelser af dem, der ligger på socialområdet tilbage, så vil jeg meget gerne drilles noget mere, så alle de her mobbekampagner kan man godt smide ud af vinduet, så kan han mobbe lige så tosset, han vil, hvis det betyder, at han kommer ind og redder flere ting, ham helt alene redder Sokkelundlille. Det er i hvert fald det, der står i den pressemeddelelse, han har sendt ud.

Som sagt, jeg er også glad for, at han er meget klogere end de 3 socialdemokrater, der var i Socialudvalget, som var med til sammen med et meget stort flertal at sige, det her desværre, man skal spare over 100 mio., det her kan man så ikke finansiere.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 13. september 2007

Jeg er glad for det, jeg synes, Sokkelundlille er et fremragende projekt, og jeg er glad for at blive drillet på den her måde, og ih hvor ville jeg ønske, jeg blev drillet noget mere, fordi så er der røget 1 million, og så er der 103 tilbage.

Peter Schlüter (C): Borgmester Jakob Hougaards snilde og hurtighed i forbindelse med at tage æren for bevarelse af Sokkelundlille er selvfølgelig, han skal have den ros, han fortjener i forbindelse med sådan på det rent tekniske plan. Men det er absolut ikke en handling, som billiges af Det Konservative Folkeparti, og det kan heller ikke fortolkes som en handling, der ligefrem fremmer tilliden, som er nødvendig under de allerede igangværende budgetforhandlinger.

Det er en skuffelse at skulle opleve, hvordan borgmesteren tager stafetten ikke alene fra Socialudvalget, men i det hele taget at Socialdemokratiet på den her måde løber alene.

Men nu til sagen, for det handler jo om Sokkelundlille. Sokkelundlille er et projekt, som indeholder mange, mange positive træk i lokalområdet. Sokkelundlille kan faktisk nå nogle mennesker, som andre institutioner har meget svært ved at nå, og derfor kan Sokkelundlille gøre en betydelig forskel for et godt nok begrænset publikum, men alligevel.

Derfor er vi positivt stemt over for Sokkelundlille i de kommende budgetforhandlinger, hvor vi mener, at projektet hører hjemme på lige fod med alle andre. Vi er selvfølgelig ikke tilhængere af, at man tager nogle særskilte projekter ud og siger, dem her skal vi finansiere via kassen. Det går altså desværre ikke. Det er jo fuldstændig at sidestille med de andre forslag, som er stillet af Finn Rudaizky og Winnie Berndtson bl.a. medlemsforslag om Vesterbroprojektet og om køb af pladser. Det er det samme, som vi gør gældende, der er ingen grund til at gentage det flere gange her fra talerstolen.

Vi kan ikke være med til at åbne kassen op i enkelttilfælde, men vi glæder os til, og vi vil være meget opmærksomme på de her ting i de kommende forhandlinger.

Borgmester Jakob Hougaard: Se, det er sådan, at de midler, som vi bruger på integrationsområdet, jo ofte er midler, der hjælper andre forvaltninger. Vi er til for at hjælpe hinanden, og mange af de penge, som er bevilget i de integrationspuljer, som jeg har, ja, de havner i andre forvaltningers områder.

På samme måde er jeg jo meget interesseret i at se, hvad de forskellige initiativer, man tager på områderne for at understøtte integrationen, og jeg har selvfølgelig kigget på nogle af de forslag, der er blevet lagt frem i forhold til Socialudvalgets område og har ærgret mig meget over, at Sokkelundlille er havnet på den liste.

Det er klart, at der har vi haft brug for her og nu, hvor vi har igangværende budgetforhandlinger, at markere, at det faktisk er en rigtig god ide, der er et børnekulturhus i Nordvest, det er et område, som jeg mener, der er brug for, at der er mere fokus på. Det er et område, som har været meget forsømt og mangler aktiviteter, og det skal fastholdes.

Jeg ærgrer mig over, at Sokkelundlille har været lidt en katebald imellem forvaltningerne og måske også igen i år risikere at få en tur op i luften. Så jeg synes virkelig, det vil være en rigtig god ide, at det bliver bevaret.

Men det afhænger jo af budgetforhandlingerne, og det afhænger jo af partiernes velvilje, og de budgetforhandlinger er jo ikke afsluttet endnu. Man skal ikke tro på alt, hvad man læser i avisen, men markeringen er vigtig, og jeg glæder mig over, at der er så mange partier, der her også i dag har sagt, at det er positivt med Sokkelundlille.

Vi må så imødesee budgetforhandlingerne.

Finn Rudaizky (U): De svar, som vi har fået fra henholdsvis Lars Rasmussen, Frank Hedegaard og Katrine Feilberg, rejser et helt andet spørgsmål end selve spørgsmålet om, hvorvidt der skal gives penge til Sokkelundlille eller ej.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 13. september 2007

Fordi hvad er meningen med, at der i et udvalg, vi har altså udvalgsstyre, forhandles i dagevis og diskuteres og holdes budgetmøder, og det tager mange, mange dage, og det tager mange, mange timer, og det er meget grundige drøftelser, der foregår, men hvad er meningen med sådan nogle grundige drøftelser, når vi når frem til en konklusion i udvalget, og det er for så vidt ligegyldigt, om man kan lide den eller ej, men der bliver en konklusion. De partier, som her har tilkendegivet, at nu er de pludselig positive over for det her projekt, de stemte altså rent faktisk i udvalget imod.

Nu er det ikke sådan, så jeg principielt har noget imod, at man skifter mening, det kan der være mange gode grunde til, det skal man også påskønne, når politikere gør det. Men jeg synes, det fører for langt ud, når vi skal høre fra Lars Rasmussen, at vi ikke fører forhandlinger i Borgerrepræsentationen.

Jamen hvad er Borgerrepræsentationen da så, er en ikke til forhandlinger, og hvis Lars Rasmussen ikke mener, at Borgerrepræsentationen er til forhandlinger, er det udvalg, han sidder i så, Socialudvalget, heller ikke til forhandlinger, han har da stemt i udvalget om en ting, og han er tilsyneladende ikke indstillet på, at offentligheden skal høre, hvad det er egentlig, han mener om tingene. Det synes jeg egentlig er et ret stort tilbageskridt i relation til udvalgsstyret.

Jeg er faktisk også skuffet over, at den meget engagerede Frank Hedegaard nu fortæller det stik modsatte af det, han stemte rent faktisk for i udvalget. Og for at der ikke skulle være nogen tvivl om det, så tog jeg faktisk det referat med fra det møde i maj måned, hvor Frank Hedegaard stemte for en lukning af projekt Sokkelundlille.

Det samme er der med hensyn til Det Radikale Venstre. Der har man ikke det mod at sætte den politiker op på talerstolen, som rent faktisk også stemte for lukningen af projekt Sokkelundlille. Der er man nemlig rigtig taktisk, for det er man jo blevet i Det Radikale Venstre her på det seneste, og det tror jeg også, man får brug for, hvis man skal stå imod mosten, så sætter man et andet medlem op, som siger, at Det Radikale Venstre er meget positivt over for det her.

Det er meget, meget svært for os, som sidder og forsøger i hvert fald loyalt at gå ind, selv om vi er klar over, at vi ikke sidder med et flertal, men i hvert fald er med i en debat i udvalgene. Hvis det er konsekvensen, at de lange, lange drøftelser munder ud i, at man totalt skifter standpunkt hver gang og totalt laver disse vendinger og disse ting, så vil jeg bare sige, at så tror jeg de der socialudvalgsmøder i relation til budgetterne bliver meget kortere, der bliver mange flere afstemninger, således at vi kan få afklaret, hvordan det skal være rent hensigtsmæssigt.

For det her det er simpelt hen at gøre en lille smule grin ikke alene med de politiske kolleger, men især med dem, som har haft med projekt Sokkelundlille at gøre, for det er det, det drejer sig om. Det drejer sig om, at det går ud over nogle aktiviteter, alle ting har været oplyst i udvalget, for de medlemmer, der stemte imod, de har været klar over konsekvensen.

Så synes jeg bare, så kunne man måske have det mod at sige, at så ville vi hellere spare på et andet tilfælde, end bare fordi der kommer lidt offentlighed om det, og den kommer på dagsordenen.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Martin Geertsen**: Selv om man ikke skal tro alt, hvad man læser i aviserne, så er der trods alt nogen, der har henvendt sig til Berlingske Tidende, borgmester Jakob Hougaard.

Må jeg ikke sige, jeg synes egentlig, der er grund til at løfte en pegefinger over for Socialdemokraterne i den her sammenhæng. Fordi én ting er, at med al ønskelig respekt, og den er meget, meget stor for Finn Rudaizky og Winnie Berndtson, men vi er faktisk nogle partier, som har holdt fast i, at når besparelseskatalogerne er lagt frem i de enkelte udvalg, jamen så respekterer vi dem helt hen til målstregen, medmindre vi finder ud af noget i et lukket røgfyldt lokale om noget andet i forbindelse med budgetforhandlingerne.

Men det, som borgmester Jakob Hougaard her er i gang med, det er sådan set at kortslutte den ansvarlighed, som der har været i, hvad man vel kan definere som de store partier her i Borgerrepræsentationen.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 13. september 2007

Altså fordi hvis det er den socialdemokratiske stil fremover, nu skal jeg ikke selv være her, men jeg kender da temperamentet hos de øvrige gruppemedlemmer af Venstre, og hvis det er stilen, så bliver det nogle lange aftener i Borgerrepræsentationen, Jakob Hougaard. Så vil man også se repræsentanter for de større partier her i salen kortslutte ansvarligheden i forhold til de budgetindmeldinger, der kommer fra de respektive fagudvalg.

Hvis Socialdemokraterne er for i forhold til den stil, så er jeg helt overbevist om, at der skal ikke meget overtalelse til i Venstres Gruppe, før så følger vi trop, som vi også er kede af er endt, som det er endt.

Det bliver bare stilen fremover, borgmester Jakob Hougaard, det synes jeg, man skal tænke lidt over i Den Socialdemokratiske Gruppe og i ledelsen af Den Socialdemokratiske Gruppe.

(Kort bemærkning).

Margrethe Wivel (B): Det er bare en kort bemærkning til Finn Rudaizky, der synes, at vi holder Borgerrepræsentationen for nar. Det synes jeg måske, man kunne sige til Finn Rudaizky, eftersom Finn Rudaizky har siddet med til de budgetforhandlinger, hvor vi udvalgte Sokkelundlille som et spa-reprojekt.

Det Radikale Venstre vil stå ved, at det skal spares, fordi det i socialforvaltningen er noget, man kan sige er "nice to have" ikke "need to have". Vi synes, det er vigtigere, at man ikke sparer ved grønthøstermetoden, man ikke sparer på alle mulige andre ting.

Der kommer så det op i mellemtiden, at det kunne passe ind i andre forvaltninger, det synes vi passer rigtig godt ind andre steder. Det her er ikke et socialt projekt, det er et kulturelt projekt.

Derfor holder vi fast i, at det hører ikke til i socialforvaltningen, kommer det ikke på i andre forvaltninger, holder vi fast fra radikal side, så skal det ikke forankres i socialforvaltningen.

(Kort bemærkning).

Frank Hedegaard (F): Jeg synes ellers, at vi forsøgte at stille et meget direkte spørgsmål til borgmester Jakob Hougaard, det var, hvordan borgmester Jakob Hougaard kunne få sig selv til at sige i dag, at Sokkelundlille er reddet, og jeg citerer det, der står i avisen, en borger siger, eller det er en medarbejder faktisk fra Sokkelundlille:

"Det er jo helt fantastisk, at vi nu kan fortsætte vores arbejde."

Altså det her det er jo klart, det her handler mere end om taktisk spil på Rådhuset og pressetæft og at drille Enhedslisten. Det her handler faktisk om, at man som borgmester går ud og misinformerer noget, der ikke er besluttet endnu eller giver indtryk af, at det her er klaret, pengene er sikret i forhandlingerne. Det er der faktisk ingen af os, der ved endnu.

Jeg har brug for en ordentlig, saglig forklaring fra borgmesteren, der kommer frem med, hvordan en borgmester kan udsende en pressemeddelelse, som jeg kan forstå, det er, det er ikke en journalist, der har ringet til borgmesteren, men der er udsendt pressemeddelelse herinde fra. Og giver medarbejdere og andre i den her sag indtryk af, at det hele er løst.

Jeg synes, det er et demokratisk problem, hvis borgmestrene herinde på Rådhuset og andre sender beslutninger og pressemeddelelser ud, som borgerne skal tro på, når der ikke er noget hold i det endnu. Det mangler vi en ordentlig forklaring på.

1. næstformand (**Mona Heiberg**): Vi er ved korte bemærkninger.

(Kort bemærkning).

Peter Schlüter (C): Jeg deler da fuldstændig Frank Hedegaards fortørnelse og skal blot stille et ændringsforslag om, at vi forpligter os til at tage forslaget med i de igangværende budgetforhandlinger.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 13. september 2007

(Kort bemærkning).

Winnie Berndtson (U): Jeg vil bare sige til den radikale ordfører eller ordfører nr. 2, eller hvordan det nu lige forholder sig, at jeg kunne egentlig godt tænke mig, om de radikale heroppefra kunne redegøre for, at der ikke i det her projekt er tale om socialt belastede børn, at det er et helt andet projekt. Jeg mener bestemt, at der også er tale om socialt belastede børn og mener bestemt, det her lige så godt kan høre hjemme i socialforvaltningen.

At man så af budgettekniske årsager kan flytte det, fordi borgmester Jakob Hougaard har masser af ressourcer, som han åbenbart ikke kan finde ud af, hvad han ellers skal bruge til, til at gå ind og redde sociale projekter. Jeg har det sådan set fint med, at Sokkelundlille, jeg er sådan set ligeglad med, hvor pengene kommer fra, bare man redder projektet. Men at stå oppe og argumentere med, at der ikke er tale om socialt belastede børn i det her projekt, det vil jeg faktisk gerne have, at De Radikale dokumenterer, at det skulle være tilfældet.

Så vil jeg bare sige til borgmester Martin Geertsen, at det er ikke et ønske fra hverken Finn Rudaizky eller undertegnede, at vi stiller forslag på den her måde, men det er jo en konsekvens af, at vi i budgetmæssig sammenhæng åbenbart ikke er medlemmer af Borgerrepræsentationen og derfor ikke er indbudt til budgetforhandlinger. Vi ville langt hellere deltage i forhandlingerne bag nedrullede gardiner, lukkede døre og i røgfyldte lokaler. Men da vi ikke deltager i det hverken sidste år eller i år, så stiller vi forslagene på denne her måde.

Så det er ikke et ønske, men en simpel nødvendighed.

1. næstformand (**Mona Heiberg**): Jeg vil lige gøre gruppeformændene opmærksomme på, at vi er tæt på ikke at være beslutningsdygtige i denne sal. Man må måske bede nogle af medlemmerne om at komme ind. Der er jo ikke nogen, der får flere stjerner end andre, vi skal bare være beslutningsdygtige.

(Kort bemærkning).

Finn Rudaizky (U): Jeg ville bare replicere til Margrethe Wivel, som måske, det kan være, hun ikke mente det, at det skulle siges arrogant, men i hvert fald kunne man godt opfatte det sådan, når hun siger, de her ting har været drøftet i Socialudvalget, hvor vi begge to er medlemmer af.

Jamen det er jo rigtigt nok, det er drøftet, men det er vel ikke nok for en politisk proces, for Margrethe Wivel ønskede jo, at projekt Sokkelundlille skulle lukkes på det pågældende møde og stemte for det. Jeg syntes ikke om det, og det er derfor, jeg rejser det her spørgsmål i dag, for jeg synes, det er rigtigt at få en lidt bedre debat om tingene, også ud fra den baggrund, som Winnie Berndtson lige har redegjort for, at når der blandt Borgerrepræsentationens partier rent faktisk ikke er interesse for at inddrage samtlige medlemmer i budgetforhandlingerne, ja, så er det altså et legitimt middel her at tage det op her. Så det håber jeg ikke, at der rent demokratisk set vil være noget at kritisere for.

Så så længe processen kører på den her måde, så vil der komme flere forslag af den her slags til debat, og det tyder jo på, at det godt kan gavne brugerne af de her institutioner.

Så vil jeg bare sige til sidst, at det ændringsforslag, som Peter Schlüter stillede, det er rent faktisk identisk med det forslag, hvad der står i selve medlemsforslaget. Så det er der ikke rigtigt nogen forskel på.

(Kort bemærkning).

Peter Schlüter (C): Som jeg fortolker jeres formulering, så er det ikke helt korrekt, i og med at vi med et ændringsforslag blot forpligter os til at medtage forslaget i forhandlingerne, altså at medtage det i forhandlingerne, uden at det nødvendigvis skal have særstatus i forhold til alle andre punkter, som bliver taget med i forhandlingerne.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 13. september 2007

1. næstformand (**Mona Heiberg**): Vi fortsætter forhandlingerne i 2. runde.

Borgmester **Mikkel Warming**: For det første teknisk altså. Jeg har ikke noget imod, jeg vil sige, at folk siger, at når man skal finde 104 mio., så gør det rigtig ondt, så er der projekter, der forsvinder, gode projekter, som man ikke ønsker at lukke, så er der et serviceniveau, der forringes, som ingen ønsker for handicappede, for psykisk syge, for hjemløse, for stofmisbrugere.

Det er situationen i Socialudvalget. Sokkelundlille var et af de projekter. Jeg kan ikke helt forstå Finn Rudaizkys meget store forargelse over, at folk benytter chancen til at prøve at rulle en lille smule af de besparelser, der er, tilbage. Jeg synes, han skal glæde sig over sammen med mig, at det faktisk ser ud til at lykkes. Som sagt, så er der kommet en, så er der 103 endnu. Der er et stykke vej, men det første skridt er altid det sværeste.

Til gengæld er jeg nødt til at sige til borgmester Jakob Hougaard, at det, han sagde her fra talerstolen, er jo ikke det, han siger offentligt. I den pressemeddelelse, som han udsendte, som jeg altså har set, der siger han: "Nu har jeg reddet Sokkelundlille", jo det gør han. De er nu reddet, og det er også, fordi den onde, onde socialborgmester ville lukke dette glimrende integrationsprojekt.

Det er også derfor, min almindelige kommentar er bare, plus de 3 socialdemokrater i Socialudvalget, plus De Radikale, plus SF, plus Venstre, som sagde, vi skal finde 104 mio., det er ikke så nemt, vi har ikke masser af millioner at gå og klatte rundt med, sådan som borgmester Jakob Hougaard tydeligvis åbenbart har, når han nu også uden sit udvalg kan finde ud af at bruge 1 million af integrationsmidlerne til at placere noget ovre hos Martin Geertsen. Jeg går ud fra, at han ikke har diskuteret det med Beskæftigelses- og Integrationsudvalget, som mig bekendt stadig har rådigheden over integrationsmidlerne, stadig væk.

Men Jakob Hougaard har reddet Sokkelundlille, for nu skal Enhedslisten drilles, fordi vi har gjort opmærksom på, at der er forskel på folk i denne her sal, afhængig af om man er socialdemokrat eller ej.

Borgmester **Jakob Hougaard**: Det er lige et svar til hr. Frank Hedegaard, som var heroppe og sige, hvordan kunne jeg dog finde på at sige det her offentligt, hvordan kunne jeg dog finde på det.

Der må jeg sige, at vi har jo en forhandling, hvor det gælder om også i offentligheden at markere, hvad man ønsker, fordi det er jo for borgerne, at vi handler også her i forhandlingerne. Man kan jo godt vælge at mene, at det er god stil, at man skal bure sig inde i et lokale, og så kommer der hvid røg op, når der er indgået en budgetaftale.

Men det er da lige så vigtigt, at man forud for den proces deltager i debatten og kommer med markeringer, og det synes jeg bare, der har været brug for at gøre i den her sag i forhold til Sokkelundlille.

Jeg vil sige, ja, vi fører jo ikke forhandlinger fra talerstolen her, det er jo i gang, men det er også vigtigt, at man markerer, hvor det er, man står i en række sager, og det her har været en af de sager, hvor der skulle vi altså komme med en markering.

Jeg vil bare meddele, at Socialdemokraterne kan tilslutte sig den radikale protokolbemærkning. Det ville være mere naturligt, at Sokkelundlille flyttes til borgmester Martin Geertsens område som et børnekulturelt projekt, som også har en vigtig integrationsvinkel. Jeg er sikker på, at borgmester Martin Geertsen også vil glæde sig til, at der kommer lidt børnekultur i hans forvaltning, for det mangler.

1. næstformand (**Mona Heiberg**): Der er kommet mange korte bemærkninger, og disse bliver nu lukket efter Frank Hedegaard, for at vi derefter kan gå til 3. rundes forhandlinger. En ganske kort bemærkning, hr. Peter Schlüter.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 13. september 2007**

(Kort bemærkning).

Peter Schlüter (C): Med henblik på at skabe den fornødne tillid til de kommende forhandlinger, så synes jeg, at borgmester Jakob Hougaard skulle stoppe det her, undskyld, jeg siger det, lidt småhykleriske forklaringsspin, som han har gang i nu. Jeg synes ikke, det er klædeligt for Socialdemokratiet at tage æren for at redde Sokkelundlille på det her plan.

Fakta er jo, at Sokkelundlille på nuværende tidspunkt ikke er reddet hverken af borgmester Jakob Hougaard eller andre, men Sokkelundlille kan bevares, hvis der bliver enighed om det under de kommende forhandlinger.

Borgmester **Martin Geertsen**: Jeg har et spørgsmål til borgmester Jakob Hougaard, til borgmester Jakob Hougaards moral, om, hvordan hans moral har det.

Borgmester Jakob Hougaards forvaltnings situation er jo blevet oprullet i Jyllands-Posten i dag, beskrevet som et syndigt rod ganske enkelt, benhårde revisionsbemærkninger, som skitserer en ledelse, der ikke har styr på noget som helst. Hvordan kan man i den situation gå på Berlingske Tidende med noget af en dårlig stil og forlange projekter, som Socialudvalget med møje og besvær har fundet frem til skal dække deres bidrag til omstillingen, hvordan kan man det, borgmester Jakob Hougaard med det syndige rod, der er i beskæftigelses- og integrationsforvaltningen?

(Kort bemærkning).

Borgmester **Mikkel Warming**: Jeg er stadig glad over at blive drillet, jeg er glad for, at Sokkelundlille ser ud til at blive reddet, for det fortjener det. Derfor vil jeg også gerne tilslutte mig den radikale, og Enhedslisten tilslutter sig de radikale protokolbemærkninger, for vi synes, det er vigtigt.

Jeg synes, borgmesterens svar på, om han mener, at hans 3 gruppemedlemmer i Socialudvalget har siddet og snorksovet igennem april måned, hvor man diskuterede budgettet, fordi hvordan kunne de, når nu borgmester Hougaards falkeøje fandt Sokkelundlille, hvordan kunne de så gå med til det.

Hvordan kunne onde integrations ..., eller man måske så sige, hvordan kunne traditionelt integrationsfjendtlige partier som Enhedslisten, Radikale og SF gå med til det? Fordi vi skulle finde over 100 mio. Sværere er svaret ikke, så simpelt er det.

Derfor kommer der noget med, som ingen ønsker, når man har så skrappe sparekrav, som Socialudvalget havde og har. Derfor er jeg stadig glad over, at borgmester Jakob Hougaard kunne drille og slå igen efter dagens omtale i Jyllands Posten.

Det er jeg glad for, så kommer der nemlig penge, går jeg ud fra, til Sokkelundlille, og så mangler vi kun 103 mio.

1. næstformand (**Mona Heiberg**): Den sidste korte bemærkning i denne runde.

(Kort bemærkning).

Frank Hedegaard (F): Det er dejligt, der er en mand, der er glad her i dag, og det borgmester Mikkel Warming, og Jakob Hougaard siger så også, han er glad.

Jeg synes, det er lidt beskæmmende det, der er sket. Jeg accepterer forklaringen, jeg synes, det havde været mere klædeligt, hvis man havde givet en ordentlig, saglig oplysning til borgerne om, at Socialdemokraterne vil kæmpe for at redde Sokkelundlille i budgetforhandlingerne. Det havde været det ærlige og redelige svar, hvor man kunne have holdt sin ryg fri på det her.

I stedet går man ud og kommer med en lille sort-hvid løgn til borgerne her, som man så åbenbart synes, at det kan man godt tillade sig.

Jeg vil ikke jukke mere i det. Jeg synes, at borgmesteren har forsøgt at træde vande på det her, vi alle sammen ved godt, hvad der er sket i den sag. Jeg vil bare sige så, at SF vil meget gerne også tilslutte sig De Radikales protokolbemærkning.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 13. september 2007**

1. næstformand (**Mona Heiberg**): Vi fortsætter forhandlingerne i 2. runde.

Winnie Berndtson (U): Jeg er også glad, og jeg synes, vi alle sammen skal være glade for en god og fremsynet borgmester Jakob Hougaard, som på den her fremragende vis, mens I alle sammen sidder bag nedrullede gardiner, lukkede døre i røgfylde lokaler og diskuterer småpenge, rent faktisk går ud og handler konkret og redder de gode projekter, vi har her i kommunen.

Det skal man da ikke skælde manden ud over, det er vi da glade for, at der er nogen, der hellere vil handle end at snakke. Det er da det, borgerne i den her by har brug for. Så stor ros til borgmesteren.

Og så bare en lille bøn: kunne borgmesteren så ikke forklare sin politiske ordfører og Lars Rasmussen, at det der med at argumentere med, at vi ikke fører budgetforhandlinger i offentligheden, det er man holdt op med at argumentere med hos Socialdemokraterne. Fordi man har opdaget, det er en rigtig god ide, fordi borgmester Jakob Hougaard siger nemlig det helt rigtige, at det er da kun rimeligt, at vi som partier og borgerrepræsentanter melder klart ud og diskuterer med københavnerne under budgetforhandlingerne. Selvfølgelig skal budgetforhandlinger foregå i offentligheden.

Så tag lige en runde på det i Den Socialdemokratiske Gruppe, så vi ikke under andre punkter på dagsordenen skal høre det der med, at det er et meget sympatisk forslag, men det diskuterer vi ikke i offentligheden. Og specielt lige et hint til den politiske ordfører.

1. næstformand (**Mona Heiberg**): Formanden har lukket for korte bemærkninger i 2. runde. Det er ikke en kort bemærkning, og det er Margrethe Wivel.

Margrethe Wivel (B): Jeg skal nok gøre det kort.

Kulturelle projekter kan godt både henvende sig til etniske minoriteter, til udsatte børn, til helt normalt hvide danske børn. Det er ikke et spørgsmål om, hvem det henvender sig til, om det skal ligge i socialforvaltningen. Socialforvaltningen, som borgmester Mikkel Warming flere gange har fortalt, er ude i nogle rigtig, rigtig grelle sparekrav.

Vi var så nogle, der mandede os op og turde pege på projekter, som ikke var de allermest presse-rende projekter inden for socialforvaltningens regi, det kræver mandsmod, og det gjorde vi. Det er jeg ked af, at Finn Rudaizky ikke gjorde, men det gjorde vi andre. Som socialborgmesteren også siger, er vi også mange, der er glade for, at der er andre, der gerne vil tage det til sig.

Så synes vi så, at det kunne være meget rart, såfremt man lige lod budgetforhandlingerne køre færdig, før man peger på noget som reddet, det er vel ganske almindeligt, at vi forhandler, og vi snakker frem og tilbage, før vi endelig går ud og melder ud, hvem det er, der har reddet det.

1. næstformand (**Mona Heiberg**): Vi fortsætter nu i 3. runde.

Winnie Berndtson (U): Altså så forstår jeg bare slet ikke De Radikale. Et projekt, som ikke er værd at støtte i Socialudvalget, fordi det ikke er absolut nødvendigt, hvordan i himlens navn kan man vide, at der ikke er bedre måder at bruge integrationspenge på.

Altså jeg synes, det er helt fint, at man er kreativ, og det skal man ikke høre et ondt for, jeg synes, det er en fremragende løsning, man har fundet, men lad være med at stå heroppe og argumentere med, at det ikke er et need-projekt det her, for det er et need-projekt.

1. næstformand (**Mona Heiberg**): Der er ikke flere, der har bedt om ordet. Jeg skal lige høre, hr. Peter Schlüter, som har stillet et ændringsforslag om, at det indgår i de kommende budgetforhandlinger. Dette er af de medlemmer, der har stillet dette forslag, blevet fortalt, hr. Peter Schlüter, at det indgår i selve medlemsforslaget.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 13. september 2007

Ønsker hr. Peter Schlüter at opretholde dette forslag, fordi så må jeg sætte det først til afstemning for derefter, hvis det bliver forkastet, at sætte medlemsforslaget til afstemning. Men hvis dette bliver vedtaget, så vil medlemsforslaget bortfalde. Blot til en orientering.

Ønsker hr. Peter Schlüter at opretholde dette ændringsforslag om, at det indgår i budgetforhandlingerne, eller har man lyttet til forslagsstillerne om, at det indgår i medlemsforslaget? Jeg må have et svar i forhold til afstemningen. (*Peter Schlüter*: Det er ikke det samme). Det er ikke det samme, så hr. Peter Schlüter ønsker en afstemning om dette forslag. Hvis det bliver vedtaget, så bortfalder medlemsforslaget.

Til de medlemmer, der lige er kommet ind, så vil jeg sige, at der er en protokolbemærkning, som blev læst op af en af de radikale ordførere. Ønsker man dette oplæst igen? Jeg kan høre en tilslutning fra Enhedslisten og også fra Socialdemokraterne til denne protokolbemærkning og også fra SF. Ønsker man denne protokolbemærkning læst op? Ja. Altså:

"I Det Radikale Venstre, Enhedslisten og Socialdemokraterne er vi enige med forslagsstillerne om, at Sokkelundlille varetager mange sociale funktioner i lokalområdet. Derfor finder vi også, at Sokkelundlille bør bevares. Dog finder vi, at fremtidens finansiering af Sokkelundlille skal henvises til budgetforhandlingerne.

Det Radikale Venstre, Enhedslisten og Socialdemokraterne finder, at Sokkelundlille fortjener status som et kultur- og integrationshus og derfor enten bør ligge under Kultur- og Fritidsudvalget eller Beskæftigelses- og Integrationsudvalget."

Der er altså tilslutning fra Enhedslisten, Socialdemokraterne og SF, og det er oprindeligt stillet af Det Radikale Venstre. Det er protokolbemærkningen.

Det Konservative Folkeparti stillede følgende ændringsforslag:

"Det foreslås

at medlemsforslaget indgår i de igangværende budgetforhandlinger."

Det af Det Konservative Folkeparti stillede ændringsforslag blev tiltrådt med 38 stemmer imod 9. 1 undlod.

For stemte: A, B, C, F, O, Louise Frevert (løsgænger) og Ø.

Imod stemte: Winnie Larsen-Jensen (løsgænger), V, Winnie Berndtson (løsgænger) og Finn Rudaizky (løsgænger).

Følgende undlod at stemme: A. Ben Haddou (løsgænger).

Medlemsforslaget blev således henvist til de igangværende budgetforhandlinger.

Det Radikale Venstre, Enhedslisten og Socialdemokraterne afgav følgende protokolbemærkning:

"I Det Radikale Venstre, Enhedslisten og Socialdemokraterne er vi enige med forslagsstillerne om, at Sokkelundlille varetager mange sociale funktioner i lokalområdet. Derfor finder vi også, at Sokkelundlille bør bevares. Dog finder vi, at fremtidens finansiering af Sokkelundlille henvises til budgetforhandlingerne.

Det Radikale Venstre, Enhedslisten og Socialdemokraterne finder, at Sokkelundlille fortjener status som et kultur- og integrationshus og derfor enten bør ligge under Kultur- og Fritidsudvalget eller Beskæftigelses- og Integrationsudvalget."

=====

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 13. september 2007

24) BR 396/07. Medlemsforslag om, at Borgerrepræsentationen forkaster Socialudvalgets besparelsesforslag om nedlæggelse af Vesterbroprojektet

Det foreslås,

1. at Borgerrepræsentationen i dag tilkendegiver, at man anser Socialudvalgets besparelsesforslag om, at nedlægge Vesterbroprojektet for at være socialt uansvarligt – og derfor ikke agter at gennemføre denne besparelse i forbindelse med budget 2008.

(Stillet af Finn Rudaizky og Winnie Berndtson, begge løsgængere)

Winnie Berndtson (U): Jeg vil ikke sige det, som jeg havde tænkt mig at sige. Jeg vil bare kigge over på borgmester Jakob Hougaard og spørge, om der ikke er en eller anden form for integrationsindsats i det her.

1. næstformand (**Mona Heiberg**): Der er ikke flere, der har bedt om ordet. Ønskes der afstemning om dette forslag? (**Leslie Arentoft**: Det ændringsforslag eller hvad?) Der er ikke fremsat noget ændringsforslag til denne sag...(**Afbrydelse**). Det beklager vi heroppefra; det er en fejl, vi stemmer om dette medlemsforslag nu. Beklager, Leslie Arentoft.

Medlemsforslaget blev forkastet med 41 stemmer imod 5. 2 undlod.

For stemte: A. Ben Haddou (løsgænger), Winnie Larsen-Jensen (løsgænger), Louise Frevert (løsgænger), Winnie Berndtson (løsgænger) og Finn Rudaizky (løsgænger).

Imod stemte: A, B, C, F, V og Ø.

Følgende undlod at stemme: O.

Socialdemokraterne, Det Radikale Venstre, Socialistisk Folkeparti, Enhedslisten, Venstre og Det Konservative Folkeparti afgav følgende protokolbemærkning:

"Beslutninger vedrørende budget 2008 tages i forbindelse med budgetforhandlingerne for 2008."

=====

25) BR 399/07. Erstatning for tabt arbejdsfortjeneste og udgiftsgodtgørelse

Indstilling om,

1. at Borgerrepræsentationen anmoder medlemmerne af Socialudvalget, Sundheds- og Omsorgsudvalget, Teknik- og Miljøudvalget og Kultur- og Fritidsudvalget om at deltage i de aktiviteter, der er anført i bilagene (A-D).

(Overborgmesteren)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

26) BR 407/07. Rokering i udvalg

1. at Pia Allerslev (V) udtræder som medlem af Borgerrådgiverudvalget, samt meddelelse fra den lille valggruppe om at Martin Hirsch (V) indtræder som nyt medlem af udvalget.

Rokeringen blev godkendt uden afstemning.

=====

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 13. september 2007**

27) BR 408/07. Røking i udvalg

Godkendelse af,

2. at Margrethe Wivel (B) udtræder som medlem af Beskæftigelses- og Integrationsudvalget, samt meddelelse fra den store valggruppe om at Manu Sareen (B) fra den 14. september 2007 indtræder som nyt medlem af udvalget.

Røkingen blev godkendt uden afstemning.

=====

28) BR 409/07. Røking i udvalg

Godkendelse af,

3. at Jens Nielsen (A) udtræder som medlem af Center for Specialundervisning for Voksne, samt meddelelse fra den store valggruppe om, at Erik Vinding indtræder som nyt medlem.

Røkingen blev godkendt uden afstemning.

*Denne sag behandles for lukkede døre:***29) BR 400/07. Leje af lokaler****Sagen blev udsat.**
